

בעזרת השם יהי ברך

ספר

עצתו אמונה

בריוון פון חיזוק, אָמונה און
פראקטישע עצות פאר'ן לעבן,
געשריבן דורך ראש ישיבת תפארת
התורה ברסלב

אידיש

פרשת תולדות

278

תשפ"ג

צו באקומען וועכענטליך די עצתו אמונה רופט: 718-387-2691

היכל הקודש ברסלב

181 Huschke Road, Liberty NY 12747

היכל הקודש

כארא פארק

**4801 11th Ave,
Brooklyn NY 11219
347.760.5924**

היכל הקודש

קרית יואל

**8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563**

היכל הקודש

מאנסי

**32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551**

היכל הקודש

בני ברק

**רחוב הבעל שם טוב 7
052.760.5715**

היכל הקודש

וויליאמסבורג

**27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652**

היכל הקודש

קרית יואל

**8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299**

היכל הקודש

בלומינגטאון

**24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804**

היכל הקודש

ירושלים

**רחוב רבי נחמן מברסלב 15
054.845.6150**

צו הערן די

הערליכע שיעורים

פונעם ראש ישיבה שליט"א
רופט:

קול ברסלב

212.444.9191

חיזוק פאר די אידישע שטוב

212.444.9169

ג'דפס ע"י

**קרן הדפסה
היכל הקודש**

2623 State Route 52
Liberty, NY 12754

718.387.2691

www.BreslevCenter.com

עֲצַתְּוֹ אֲמוּנָה

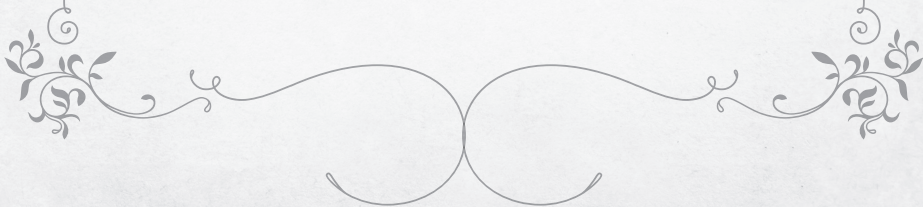
- א. וואס טוט מען ווען מען האט נישט קיין ברױט צום טיש?.....
- ב. ווי אזוי פאררעכט איך דאס וואס איך האב געמאכט אנדערע זינדיגן?.....
- ג. ווי אזוי קען איך צוקומען צו א ריינע מחשבה ביים דאווענען?.....
- ד. זאל איך בויען א בונקער זיך צו ראטעווען פון א נוקלעארע קריג?.....
- ה. ווען מען דארף עפעס, אויף וועלכע וועג זאל מען עס בעטן דעם אייבערשטן?.....
- ו. זאל מען גיין אין מקוה אינעם זעלבן טאג וואס מען איז דורכגעפאלן?.....

איש אמונות

- א. מען דארף האבן אן ארבעט, נישט גיין ליידן.....
- ב. וואויל פאר דיר אז דו וועסט העלפן בויען מוסדות היכל הקודש.....
- ג. עס איז נישט קיין חסרון אז מען איז נישט באקוועם צווישן מענטשן.....
- ד. ווער קען חתונה מאכן אין ישיבה פאר אימזיסט?.....
- ה. גיין ליידן איז שעדליך.....
- ו. אהיימקומען נאך א טאג לערנען און דאווענען, און זיך שפירן גאר גוט.....
- ז. בטל נישט קיין צייט, דריי זיך נישט אינגרויסן פון שטוב.....
- ח. די פרויען דארפן אסאך וויכטיגע דעם רבין.....
- ט. א געשמאקע רואינע שבת אין שטעטל.....
- יב. צו פארן קיין ארץ ישראל, זאלסטו נישט פארן קיין געלט.....
- יג. אז מען האט אמונה האט מען פון גארנישט מורא.....
- יד. דער קניז איז צו זיין פרייליך ווען עס גייט נישט אזוי גוט.....
- יז. אנשטאט זאגן 'גיין' אדער 'יא', דארף מען אויסשמועסן און פארשטיין.....

געענדיגט מיט די חובות..... יח
 רבונו של עולם, העלף מיר איד זאל זיין פרייליך..... כ
 זיישר פח פאר'ן פאר'כארגן אייער ספר תורה..... כב
 דערציילן די מעשה, א סגולה פאר רפואה שלימה..... כב
 מזל טוב צו די חתונה..... כד
 עם וואקסן אויף געזונטע קינדער, אן קיין מעדעצין..... כה
 איד וויל שטיין אויף דעם אז מען זאל זיין צייטליך..... כה
 די ספר תורה איז זיכער א טובה פאר די נשמה פון אייער זון..... כו
 מיר האבן געעפנט די לאונטש, קענסט שוין אוועקווארפן די ינע כלים..... כו
 הערליכע דורות, בזכות וואס איר העלפט אין בית פינא סקול..... כז
 אזוי שיין געווען געכטן אין שטעטל..... כח

עֲצָתוֹ אָמוּנָה

וואס טוט מען ווען מען האט נישט קיין ברױט צום טיש?

שאלה:

לְכָבוֹד דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

געבטן האב איך מיטגעמאכט געפערליכע שרעקליכע בושות, איך האב נאך אין מײן לעבן נישט געהאט אזעלכע ביזונות, מײן ווייב האט מיר געבעטן צו קויפן ברױט און איך האב פשוט נישט געהאט קײן געלט צו קויפן א פּעקל ברױט. ברוך השם אז עס איז געווען אנדערע עסן אינדערהיים, געבליבן פון וואס מען האט איינגעקויפט פאריגע וואך, אבער איך האב נישט געהאט קײן געלט צו קויפן א פּעקל ברױט.

איך בין ארויס אין פארק זיך אביסל אויסלופטערן, פרוברנדיג אביסל צו פארגעסן פון מײן שווערע מצב, דערנאך בין איך געגאנגען דאווענען מעריב.

א חודש צוריק האב איך שוין נישט געקענט אויסהאלטן די בושות, האב איך געגעבן פאר מײן ווייב א קרעדיט קארד און איר געזאגט אז זי קען עס נוצן וויפיל זי וויל, איך האב געטראכט אז די באַנק וועט מיר שוין נאכגעבן, אבער פאקטיש איז נישט אזוי געווען, די באַנק האט פארמאכט דעם קארטל, איך האב געבעטן די קרעדיט קארד קאמפאני זיי זאלן צואווארטן אפאר טעג, אבער דער טאג דערנענטערט זיך שוין, און איך האב נישט פון וואו עס צו באצאלן. איך האף צום אייבערשטן אז ער וועט מיר העלפן, ווייל בדרך הטבע זע איך נישט קײן וועג ארויס פון דעם פלאנטער.

מיר עסן אום שבת ביי אונזערע עלטערן, דאס מאכט מיר אביסל גרינגער, אבער מײן ווייב וויל עסן שבתים ביי אונז אינדערהיים, און איך האב נישט קײן אנונג ווי אזוי איך וועל דאס קענען באצאלן.

איך וועל זיך פֿרײַען צו באקומען עפֿעס חיזוק און עצות אויף דעם.

יישר פֿח

תשובה :

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יום ב' פְּרִשְׁת חַיֵּי שָׂרָה, כ' מֵר-חֶשְׁוֹן, שְׁנַת תּשפ"ג לְפָרֵט קָטָן
לְכָבוֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר

איך האב עֲרֵה־אֲלֻטָן דיין בְּרִיוּ.

איך קען דיר זאגן וואס מוהֲרַא"ש האט אונז געזאגט, מוהֲרַא"ש האט אונז געזאגט, אז מיר וועלן עוסק זיין אין פארשפֿרייטן דעם הייליגן רַבֵּינ'ס ספֿרים, קונטרסים און גליונות - וועלן מיר האבן שטענדיג געלט אין טאש, עס וועט נישט פֿאסירן אזא זאך אז די ווייב זאגט: "גיי קויף ברויט" - און מען האט נישט די פֿאר שְׁקָלִים צו קויפֿן ברויט.

גייין הפֿצה איז נישט קיין פֿארשעמטע זאך; א פֿארשעמטע זאך איז אז מען נוצט קרעדיט קארדס און מען באצאלט נישט, ביז מען פֿארלירט די באגלייבטקייט ביי אלעמען, אבער גיין מִזְכָּה זיין אידישע קינדער מיט אַמוּנָה און בטחון - איז די שְׁעֵנְסֻטֵע זאך.

איך ווייס נישט וואס דו טוסט דורך'ן טאג, צי דו אַרְבֵּעֶסֶט צי דו לְעִרְנָסֶט אין כּוֹלָל, עס איז נישט מִשְׁנָה; סיי וואס מען טוט קען מען נאכדעם גיין איידעלערהייט ביי די שטובער אויסטיילן לעבן פֿאר מענטשן און בעטן צדקה, דעמאלט האט מען אלץ געלט אין טאש.

נוץ נישט קיין קרעדיט קארד אויב דו וויסט נישט ווי אזוי דו גייסט עס באצאלן. עס איז ערגער צו נוצן קרעדיט קארדס און נישט באצאלן - ווי נישט האבן ברויט צו נעמען אין מויל; ענדערש גיי צאמנעמען געלט ביי אידישע קינדער. חֲכָמֵינוּ זְכוּרֵנָם לְבִרְכָה זאגן (שקלים א, א) אידישע קינדער זענען נחבעים ונותנים, ווען מען בעט זיי - געבן זיי; אידישע קינדער זענען א הייליג פֿאלק, זיי געבן צדקה; מען דארף נאר ארום גיין צאמנעמען.

דארפסט נישט דערציילן דיין ווייב אז דו האסט נישט קיין איין פֿרוטָה אין טאש, זי וועט זיך דערשרעקן, זי וועט אריינפאלן אין א ביטערניש, זאג

איר "איך ברענג שוין", "איך גיי שוין איינקויפן", און ביז דערנױל גיי אביסל ביי די הייזער אָדער אין שול, און װען דו גייסט צאמנעמען - זאלסטו זיך מתבודד זיין און בעטן דעם אייבערשטן ער זאל רחמנות האבן אויף דיר און דיר געבן שפע.

פארליר זיך נישט, און האב נישט קיין קשיות אויף די אמונה. בלייב שטארק מיט אמונה און בטחון, דער אייבערשטער וועט דיר העלפן, דו וועסט נאך האבן גרויס שפע.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

ווי אזוי פאררעכט איך דאס וואס איך האב געמאכט אנדערע

זינדיגן?

שאַלָה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

אלס בחור פון דרייצן יאר, האב איך ליידער געטון אסאך עבירות, גאר אסאך פוגם געווען בבית רחמנא ליצלן, און איך האב אפילו נישט געוואוסט אז דאס איז אן עבירה און אז עס איז אזוי הארב.

איך האב געהאט א חבר וואס מיר האבן גערעדט אינאיינעם פון עבירות רחמנא ליצלן, און איך האב אים אויסגעלערנט צו טון עבירות רחמנא ליצלן, און פון דעמאלט האט ער אנגעהויבן זינדיגן און ער איז געפאלן נאך אסאך טיפער און ערגער פון מיר, איך ווייס שוין אפילו נישט ווי ווייט ער האלט היינט.

איך האב אנגעהויבן הערן די שיעורים פונעם ראש ישיבה שליט"א און איך האב זיך אויסגעלערנט אז מען קען אלץ תשובה טון, עס טוט מיר אבער זייער וויי אז איך האב מכשיל געווען אויך אנדערע, איך ווייס נישט אויב איך קען דאס אויך פאררעכטן, און אויב יא, ווי אזוי?

איך בעט דער ראש ישיבה שליט"א זאל רחמנות האבן אויף מיר און מיר ווייזן א וועג ווי אזוי איך קען דאס פאררעכטן, ווי אזוי איך קען תשובה טון אויף דעם.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת ויבא, י"ד מר-חשון, שנת תשפ"ג לפרט קטן
לכבוד ... גרו זאיר

איף האב ערהאלטן דיין בריוו.

וויסן זאלסטו, די עבירה פון פגם הברית איז גאר א גרויסע עבירה.
דער הייליגער שלחן ערוך זאגט (אבן הענר סימן כג, סעיף א): "אסור להוציא
שכבת זרע לבטלה, ועון זה חמור מכל עברות שבתורה", די עבירה פון
פגם הברית איז הארבער פון אלע עבירות אין די תורה, עד כדי כך אז
חכמינו זכרונם לברכה זאגן (נדה יג:): "כל המוציא שכבת זרע לבטלה חייב
מיתה", דער וואס זינדיגט אין פגם הברית, ער איז מוציא זרע לבטלה
רחמנא לצלן - איז חייב מיתה. נאך זאגן די הייליגע חכמים (שם) ווער עס
זינדיגט אין פגם הברית, ער איז מוציא זרע לבטלה - "כאילו שופך דמים",
איז אזוי ווי ער איז עובר אויף רציחה און שפיכות דמים. אזוי אויף:
"כאילו עובד עבודת כוכבים", עס איז אזוי ווי ער דינט עבודה זרה רחמנא
לצלן.

מען פארלירט אלעס דורך די עבירה; מען ווערט קראנק, אלט און
שנואף, מען ווערט אפגעשוואכט, פארעלטערט און מען פארלירט די כחות.
אזוי אויף: "עיניו כהות, וריח רע נודף מפיו", די אויגן ווערט אפגעשוואכט
און עס הויבט אן גיין א שלעכטע גערודף פון מויל; "ישער ראשו וגבות עיניו
וריסו עיניו נושרים וכו'", די האר פון קאפ פאלט ארויס, "והרבה כאבים חוץ
מאלו באים עליו", און עס ברענגט אסאך ווייטאג אויפן מענטש (עין אורח
חיים, סימן רמ, סעיף יד).

ווי און ביטער איז ווען מען פאלט אראפ אין די עבירה; מען ליידט די
גאנצע לעבן. מען באקומט פיינט; דורך די עבירה ווערן באשאפן קליפות
וואס זענען זיך נוקם אינעם מענטש. אזוי ווי דער רבי זאגט (ספר המדות אות
נאוף, סימן כו): "על ידי הוצאת זרע לבטלה" ווען מען זינדיגט אין די עבירה
פון פגם הברית, מען איז מוציא זרע לבטלה רחמנא לצלן, "בורא קלפות"
באשאפט מען קליפות, "המתלבשים בכני אדם מתנגדים וחולקים עליו" די

קליפות גייען אריין אין מענטשן, זיי קריגן זיך מיט'ן מענטש, "וועשין לו יסורין" און זענען אים מצער.

דאך זאלסטו וויסן אז דער אייבערשטער האט רחמנות געהאט אויף אונזער דור און אראפגעשיקט דעם הייליגן רבינ'ס נשמה אויף די וועלט, וואס ער הייבט אויף אלע נשמות וואס זענען אראפגעפאלן אין די עבירה, און דורך זיינע עצות ברענגט ער זיי אלע צוריק צום אייבערשטן. דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן עא): "קיינער פארשטייט נישט פשט אין דעם זוהר, נאר איך, און איך זאג אז עס העלפט יא תשובה, אפילו איינער וואס האט אסאך געזינדיגט קען נאך יא תשובה טון און קען אלעס פאררעכטן".

דער הייליגער רבי האט עצות פאר אלע וואס זענען אראפגעפאלן אין די עבירה. די ערשטע עצה איז זאגן יעדן טאג אכצן פרקים משניות; דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן יט): "אפילו אותן האנשים הרחוקים מן הקדשה מאד, שנלכדו במצודה רעה, עד שרגילין בעברות חס ושלום רחמנא לצלן" אפילו א מענטש וואס איז זייער ווייט פון קדושה, ער טוט עבירות רחמנא לצלן און ער איז שוין אראפגעפאלן אין שאול תחתית, "אף על פי כן, הכח של התורה גדול כל כך עד שיכולה להוציא אותם מן העברות שרגילין בהם חס ושלום, ואם יעשו להם חק קבוע וחיוב חזק ללמד בכל יום ויום כף וכף, יהיה איך שיהיה, בודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה, כי כח התורה גדול מאד" אויב וועט ער זיך מאכן א קביעות צו לערנען יעדן טאג "כף וכף" - וועט ער סוף כל סוף ארויסגיין פון זיין בלאטע, ווייל די כח פון תורה איז אזוי גרויס אז עס נעמט ארויס דעם מענטש פון זיין שלעכטס.

מוהרא"ש זאגט, די שיחה הנ"ל גייט ארויף אויף לימוד ח"י פרקים משניות; אפילו איינער וואס איז געבעף אריינגעפאלן אין שמוציגע מעשים, ער איז צוגעוואוינט פונם צו זיין בברית רחמנא לצלן, ער קען זיך נישט אפטשעפען פון דעם, אויב וועט ער זיך מאכן א קביעות צו זאגן יעדן טאג ח"י פרקים משניות - וועט אים די תורה ארויסנעמען פון זיינע נישט גוטע מעשים.

טייערער ברודער, איך בעט דיר זייער, מאך זיך א שיעור אין זאגן

מְשֻׁנִיּוֹת - וְעוֹסְטוֹ אֲלֶעֶס פֶּאָרְרַעֲכֻטֵן, נִישְׁט אַ נֶאָף אַ זַאָף וואס זאל פֶּאָרְרַעֲנֶען די קְלִיפּוֹת ווי די הַיִּלְיִגֶע תּוֹרָה; ווען מֶען לֶעֱרַנְט די הַיִּלְיִגֶע תּוֹרָה ווערן די קְלִיפּוֹת וּמְשַׁחִיתִים בְּטֵל וּמְבוֹטֵל כְּעַפְרָא דְאַרְעָא, זײ ווערן אויס. אזוי ווי חֲכָמֵינוּ זְכוּרֵנָם לְבָרְכָה זַאָגן (ירושלמי ראש השנה פֶּרֶק ד, הִלְכָה ח): "כִּינֵן שְׁקַבְלָתָם עֲלֵיכֶם עוֹל תּוֹרָה, מַעְלָה אָנִי עֲלֵיכֶם כֶּאֱיִלוֹ לֹא חֲטַאתֶם מִיְמֵיכֶם", ווען אַ מַעֲנִיטֵשׁ אִיז מְקַבֵּל אויף זיך צו לֶעֱרַנֶען די הַיִּלְיִגֶע תּוֹרָה - רַעֲכָנֵט אִים דָּעַר אַיִבְעֶרֶשְׁטֶער אַזוי ווי עַר הָאָט קִינְמָאל נִישְׁט גְעִזִּינְדִיגֵט.

דאס זעלבע איז מיט גמרא, מאך זיך א שיעור אין גמרא. אפילו דו פארשטייסט נישט די גמרא - זאלסטו זאגן די ווערטער פון די גמרא אויפן סדר דרך הלימוד וואס מיר האבן פון רבי'ן (שיחות הר"ן, סימן עו): "אפילו מֶען פֶּאָרְשְׁטִיט נִישְׁט דאס לֶעֱרַנֶען, זאל מֶען ווייטער לֶעֱרַנֶען, מֶען זאל זאגן די ווערטער ביז מֶען וועט זוכה זיין צו פארשטיין"; גמרא וועט דיך ארויסרייסן פון די קליפה וואס ווארפט אראפ אין פגם הברית. דער רבי זאגט (לקוטי מוהב"ר חלק א, סימן ריד): "תלמוד בגימטריא אותיות של שמה 'לילית', על פן יש כח בתלמוד התלמוד להכניע אותה", תלמוד באטרעפט די זעלבע ווי די נאמען פון די קליפה וואס מאכט א מענטש זינדיגן אין פגם הברית, אז מֶען לֶעֱרַנְט גמרא איז מֶען איר מְכַנִּיעַ.

נאך אן עצה האט דער רבי פאר אונז, די עצה פון התבודדות ותפלה. יעדן טאג זאלסטו מאכן א צייט וואס דו וועסט דערציילן דעם אייבערשטן אלעס וואס דו האסט געטון, זיך אויסשמועסן מיט'ן אייבערשטן און אים בעטן מיט א געוויינן ער זאל רחמנות האבן אויף דיר. דו האסט דאך א טענה, דו קענסט טענה'ן אז מֶען הָאָט דיר נִישְׁט גְעֲלֶעֱרַנְט אין די יונגע יארן, דו קענסט שרייען:

"רבוננו של עולם איך בין געווען א יונג קינד, א ריינע נשמה, קיינער האט מיר נישט געזאגט אז דאס טאר מֶען נישט טון, קיינער האט מיר נישט געזאגט די הארבקייט פון אנרירן דעם אות ברית קודש. רבוננו של עולם, וואס זאל איך טון? איך בין א פארלוירענער, איך האב זיך צוגעוואוינט צו פוגם זיין בברית, איך בין אזא זינדיגער, איך זינדיג יעדן טאג, און אויף האב

איך מכשיל געווען אנדערע חברים. רבוננו של עולם איך זוף נישט זיך צו פטר'ן, איך זוף מיך נישט צו ריינוואשן, אבער איך האב א טענה, פארנואס האט מען מיר דאס נישט געלעגנט? וואס קען איך יעצט טון? איך בעט דיר הייליגער באשעפער, פון יעצט געב מיר כח צו קענען אפלאזן די שלעכטע מעשים, געב מיר כח איך זאל קענען פאררעכטן, און אויף אלע וואס איך האב זיי מחטיא געווען - זאלן אלע תשובה טון"; אזוי זאלסטו שרייען יעדן טאג צום אייבערשטן, זאלסט נישט אפלאזן דעם אייבערשטן, זאלסט יעדן טאג זיך אויסטענה'ען, ביז דער אייבערשטער וועט זיך מקרב זיין און אננעמען דיין תשובה.

גיי הפצה, גיי פארשפרייט די ספרים און קונטרסים פון הייליגן רבינו'ס עצות. דער רבי זאגט (ספר המדות אות ניאוף, סימן מא): "תיקון להוצאת זרע לבטלה, שישתדל להחזיר בני אדם בתשובה", עס איז א תיקון פאר פגם הברית אז מען זאל צוריקברענגען מענטשן צום אייבערשטן; גיי פארשפרייט די ספרים וואס זענען מגלה די הייליגע אמונה, דאס וועט זיין דיין תיקון.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

ווי אזוי קען איך צוקומען צו א ריינע מחשבה ביים דאווענען?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך האב געזען אין צוואת הריב"ש פונם הייליגן בעל שם טוב זכותו יגן עלינו, אז איידער א מענטש גייט דאווענען זאל ער טראכטן פון די גרויסקייט פונעם באשעפער - אזוי וועט ער מורא האבן פונעם אייבערשטן, און וואס מער מען האט מורא פונעם אייבערשטן - אלץ מער וועט מען אים ליב האבן, און ווען מ'הויבט אן דאווענען זאל מען טראכטן אז מען גייט אלץ העכער ארויף בי'ן אייבערשטן און דעמאלט וועט מען שפירן ווי דער אייבערשטער נעמט ארום דעם מענטש פון אלע זייטן, וואס דאס איז די זיסטע

זאך אויף די וועלט, מען וועט זיך אינגאנצן נישט שפירן, און מען קען ממש אויסגיין פאר זיסקייט, און נאכדעם ווען מען קומט צוריק מאכט דער אייבערשטער א גס אז די חיות זאל צוריק קומען און מען זאל ווייטער לעבן.

איך האב עס אפאר מאל פרויבירט אבער עס גייט מיר נישט, מיין הארץ איז קאלט ווי א שטיין; אפילו די פשוט'ע פירוש המילות קומט מיר אן שווער אינזין צו האבן, מיין קאפ פלייט איבעראל נאר נישט אין סידור, איז נאך מעגליך אז איך זאל אויף זיין א צדיק און זוכה זיין צו די אלע גרויסע זאכן?

יישר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת חיי שרה, כ"א מר-חשון, שנת תשפ"ג לפרט

קטן

לכבוד ... גרו זאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

געוואוין זיך צו צו רעדן און שמועסן מיט'ן אייבערשטן אויף דיין אייגענע שפראך, מען קען זוכה זיין צוצוקומען צו די גרעסטע מדריגות דורך תפלה והתבודדות, דער הייליגער רבי האט דערציילט אז ער איז צוגעקומען צו וואס ער איז צוגעקומען - דורך די הנהגה.

קוק וואס רבי נתן דערציילט (שיחות הר"ן, סימן קנד): "שעקר מה שהגיע למדרגתו, הוא רק על ידי ענין 'פראסטיק'", דער רבי איז צוגעקומען צו זיינע גרויסע מדריגות נאר דורך זיך פירן פשוט, "שהיה מדבר הרבה ומשיח הרבה בינו לבין קונו", ער האט אסאך געשמועסט און גערעדט צום אייבערשטן, "ואמר תהלים הרבה בפשיטות", און ער האט געזאגט אסאך תהלים, "ועל ידי זה דיקא הגיע למה שהגיע", און נאר אזוי האט ער זוכה געווען צו וואס ער האט זוכה געווען.

אז דו ווילסט זוכה זיין צו טהרת המחשבה, באקומען א קלארע לויטערע אמונה, שטענדיג ארום גיין מיט א ריינע מחשבה - זאלסטו רעדן און שמועסן מיט'ן אייבערשטן, אים דערציילן יעדע זאך און אים בעטן אויף יעדע זאך; דאס איז די וועג צו ווערן א גרויסער צדיק. דער רבי האט געזאגט

(שם): "אי אי פראסטיק", ער האט זיך געבענקט צו די גרויסע עבודה פון דינען דעם אייבערשטן פשוט, "גם אמר", נאך האט דער רבי געזאגט, "שדבר עם כמה צדיקים גדולים", ער האט גערעדט מיט אסאך גרויסע צדיקים, "ואמרו גם כן", זיי האבן אים אויך געזאגט די זעלבע זאך, "שלא הגיעו למדרגתם", זיי זענען נישט צוגעקומען צו זייערע מדרגות, "כי אם על ידי ענין פראסטיק", נאר דורך די פשוט'ע עבודה, "שעסקו בעבודתם בפשיטות גמור בהתבודדות ושיחה בינו לבין קונו", זיי האבן אסאך גערעדט צום אייבערשטן פשוט'ערהייט, און אסאך געשמועסט מיט'ן אייבערשטן, "ועל ידי זה הגיעו למה שהגיעו, אשרי להם", און נאר אזוי זענען זיי צוגעקומען צו וואס זיי זענען צוגעקומען, וואויל איז זיי.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

זאל איך בויען א בונקער זיך צו ראטעווען פון א נוקלעארע

קריג?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך הער ווי יעדער רעדט אז עס קומט חס ושלום א נוקלעארע קריג מיט רוסלאנד, אפילו די מקבלים זאגן שוין אויך אזוי, איך בין זייער גערנועז דערפון און איך קען נישט איינשלאפן ביינאכט, יעדעס מאל וואס איך הער עפעס אן אלארם ווער איך דערשראקן, איך טראכט צו בויען א בונקער אונטער מיין הויז, אבער איך ווייס נישט אויב עס וועט מיך העלפן.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת וירא, ט"ו מר-חשון, שנת תשפ"ג לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

אִינְטֵרֶעֶסאַנט אַז דוּ װערסט דערשְׂרַאקן פֿון גֵייעֶס װאס איז אַלץ נאַר דמיונות, און פֿון זיכערע זאַכן - װערסטו נישט דערשְׂרַאקן; דאס איז דאָ זיכער אַז איין טאָג װעט קומען אַ גרויסער מלאָך, אויסגעצויגן ביזן הימל, מיט אַפּאַר טױזנט אויגן, דער מלאָך װעט קומען מיט אַ גרויסע שװערד און צונעמען די נשמה; פֿון דעם מלאָך קען זיך קיינער נישט אַרויסדרייען, ער איז שטערקער פֿון יעדן איינעם; אִינְטֵרֶעֶסאַנט אַז פֿון דעם מלאָך האָסטו נישט מורא, דו זאַרגסט זיך גאַרנישט פֿאַר דעם; װאַלסט געדאַרפֿט פֿרעגן אויב דו זאַלסט בויען אַ בונקער אונטער דיין הויז, זיך צו באַשיצן פֿון אים.

איך בעט דיר זייער, בוי זיך אַ בונקער אין דיין הויז זיך צו באַשיצן פֿון נוקלעאַר און פֿון אַלעם שְׁלעכְטִס. בוי עס מיט תּוֹרָה; מאַך זיך אַ שיעור צו לערנען יעדן טאָג פֿרקים משניות און בלעטער גמרא, אויך בוי עס מיט קאפיטלעך תּהלים, דאס װעט דיר באַשיצן פֿון אַלעם שְׁלעכְטִס. אזוי ווי דער הייליגער זוהר זאָגט (הקדמה, דף יא.): "פֿאַ חַיִּים" קום און זע, "כִּפְּהָּ הוּא חילא תקיפּא דאורייתא" ווי שטאַרק איז די כּח פֿון די הייליגע תּוֹרָה, "וְכִפְּהָּ הוּא עֲלָאָה עַל כֻּלָּא" און ווי שטאַרק דערהויבן איז די תּוֹרָה מער פֿון אַלעס. "דְּכֵל מֵאֵן דְּאַשְׁתַּדֵּל בְּאוּרֵייתָא" ווייל דער װאס לערנט די הייליגע תּוֹרָה, "לֹא דְחֵיל מַעֲלֵאִי" שרעקט זיך נישט פֿון אויבן, "וְתַתֵּאִי" און ער שרעקט זיך נישט פֿון אונטן; אַז מען לערנט תּוֹרָה האט מען נישט מורא - נישט פֿון מלאכים און נישט פֿון מענטשן, ווייל די תּוֹרָה היט דעם מענטש פֿון אַלעם שְׁלעכְטִס. "וְלֹא דְחֵיל" אויך האט מען נישט מורא, "מִמְרַעִין בִּישִׁין דְּעֲלָמָא" פֿון קיין שום שְׁלעכְטֵע פּאַסירונג פֿון די װעלט. "בְּגִין דְּאַיהוּ אַחִיד" ווייל דער װאס לערנט תּוֹרָה - כאַפֿט זיך אָן "בְּאַילנָא דְּחַיִּים", אינעם עץ החיים, די בוים פֿון לעבן, "וְנִלְיָהּ מִיְגִיָּה בְּכֹל יוֹמָא" דאס מיינט מען דעם אייבערשטן; דער װאס לערנט תּוֹרָה כאַפֿט זיך אָן כּבִּיכּוֹל אינעם אייבערשטן אַליינס.

"דְּהָא אוּרֵייתָא" ווייל די תּוֹרָה, "תּוֹלְיָהּ לְבַר נֶשׁ" לערנט דעם מענטש - "לְמִיזַל בְּאַרְח קְשׁוּט" צו גיין אויף אַמֶּת'דיגע װעגן, "תּוֹלְיָהּ לִיָּה עֵיטָא", עס

לְעֲרַנֵּט דַעַם מְעַנְטֵשׁ עֲצוֹת, "הֵיךְ יְתוּב קָמִי מֵאַרְיָה" ווי אזוי זיך צוריק צו קערן צום אייבערשטן; אפילו ווער עס איז געפאלן אין בלאטע, ער טוט נעבעך עבירות, אויב וועט ער לערנען די הייליגע תורה - וועט די תורה אים ווייזן די וועג ווי אזוי ארויס צו קריכן פון בלאטע, ווי אזוי צו ווערן אן ערליכע איד, "לְבַטָּלָה הִיא גְזֵרָה" און צו מבטל זיין גזירות.

"דאָפֿילו אַתְּגִזֵּר עָלַיָּה דְלָא יִתְבַטֵּל הָאִי גְזֵרָה" אפילו ווען עס איז נגזר געווארן א גזירה אויף די גזירה, אז מען וועט נישט קענען מבטל זיין די גזירה, "מִיָּד אֲתַבְטֵל וְאֶסְתַּלַּק מִנִּיה" דורך תורה וועט די גזירה זא בטל ווערן, "וְלֹא שָׂרְיָא עָלַיָּה דְבַר נֶשׁ בְּהָאִי עֲלֵמָא" און די גזירה וועט נישט זיין אויף אים, "וּבְגִין כְּךָ" דערפאר - "בְּעֵי לֵיה לְבַר נֶשׁ לְאַשְׁתַּדְלָא בְּאוֹרֵיתָא" דארף מען לערנען די הייליגע תורה, "יִמְמָא וְלֵילִי" בייטאג און ביינאכט, "וְלֹא יִתְעַדִּי מִינָה" און זיך נישט אפלאזן פון די תורה, "הֲדָא הוּא דְכְּתִיב" אזוי ווי עס שטייט אין פסוק (יהושע א, ח): "וְהִגִּיתָ בּוֹ" זאלסט לערנען די תורה, "יּוֹמָם וְלַיְלָה" בייטאג און ביינאכט. "וְאִי אֲתַעַדִּי מִינָה דְאוֹרֵיתָא" ווייל אויב מען לערנט נישט די הייליגע תורה, "או אַתְּפָּרַשׁ מִינָה" אָדער מען שיידיט זיך אפ פון גיין אין די וועג פון די תורה, "כְּאֵלוּ אַתְּפָּרַשׁ מֵאֵילָנָא דְחַיִּי" איז דאס אזוי ווי מען שיידיט זיך אפ פונעם אייבערשטן אליינס; עיין שם.

הער נישט קיין נייעס - וועסטו לעבן א חיים טובים.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

ווען מען דארף עפעס, אויף וועלכע וועג זאל מען עס בעטן

דעם אייבערשטן?

שאלה:

לְכַבּוּד דְּעַר רֵאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א,

ברוך השם איד בין אנגעקומען צו איינער הערליכע שיעורים און מיין לעבן האט זיך

גַּעֲטוּיֶשֶׁט, אִיד בַּעַט אַסאַד דַּעַם אַיִבְעֶרֶשְׁטֶן אַז דַּער ראַש יִשִּׁיבָה שְׁלִיט"א זַאל הָאבֵן כַּח ווייטער צו גַּעבֵן שִׁינַע שִׁיעוּרִים און שְׂרִיבֵן הַעֲרָלִיכֶע בְּרִיוּ.

אִיד הָאב גַּעוואַלט פֿרעגן וועגן רַעדן צום אַיִבְעֶרֶשְׁטֶן, ווען מַעַן הָאט אַ פֿראַבְלֶעם, זַאל מַעַן בַּעַטֶן נָאר אויף וואס אִיד מִיין אַז דַּאס איז יַעֲצֵט מִיין שְׁטֵער, אַדער בַּעַט מַעַן בְּכִלְיוֹת פֿאַר די גאַנצע זאַד וואס מַעַן דאַרף יַעֲצֵט? צום בִּישׂפִּיל אויב דאַרף אִיד אַ קאַר און אִיד גִּי צום דִּילֶער, זַאל אִיד בַּעַטֶן דַּעַם אַיִבְעֶרֶשְׁטֶן אַז דַּער פֿאַרקוּיפֶּער זַאל יַעֲצֵט הָאבֵן אַ גוֹטע קאַר פֿאַר מִיר און פֿאַר מִיין פֿרִיז וואס אִיד וויל, אַדער דאַרף אִיד בַּעַטֶן דַּעַם אַיִבְעֶרֶשְׁטֶען סתם פֿאַר אַ גוֹטע קאַר?

יִישׁר כַּח

תשובה:

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יום ג' פְּרִשְׁת חַיִּי שָׁרָה, כ"א מֵר-חֶשְׁוֹן, שְׁנַת תּשׁפ"ג לְפָרֶט

קֶטֶן

לְכַבֵּוד ... נְרוֹ יְאִיר

אִיד הָאב עֲרָהאַלְטֶן דִּיין בְּרִיוּ.

בַּעַט דַּעַם אַיִבְעֶרֶשְׁטֶן אויף יַעֲדֵע זאַד. לִיג אַוועק אַלֶע חֲכָמוֹת און בַּעַט דַּעַם אַיִבְעֶרֶשְׁטֶן אויף דִּיין אַיִגְעֶנֶע שְׁפִרָאָד. דַּער רַבִּי זַאגֵט (סִפֵּר הַמְדוֹת אוֹת תּפִּלָּה, סִימָן לז): "עַל כָּל הַדְּבָרִים", אויף אַלֶע זאַכֵן, "הֵן עַל דְּבַר גְּדוֹל", סִי אויף גְּרוֹיסֶע זאַכֵן, "הֵן עַל דְּבַר קֶטֶן", און סִי אויף קְלִינֶע זאַכֵן - "תִּתְפַּלֵּל", זאַלְסְטוּ דַּאווענען צום אַיִבְעֶרֶשְׁטֶן.

דַּער אַיִבְעֶרֶשְׁטֵער זַאל הַעֲלֵפֵן זאַלְסְט הָאבֵן הַצְלָחָה אין אַלֶע עֲנִינִים.

...

זַאל מַעַן גִּיין אין מְקוֹה אִינַעם זַעלְבֵן טַאג וואס מַעַן איז

דוּרְכְּגַעפֵּאלֵן?

שְׂאֵלָה:

לְכַבֵּוד דַּער ראַש יִשִּׁיבָה שְׁלִיט"א,

אויב איז מען חס ושלום דורכגעפאלן אין פגם הברית, הוצאת זרע לבטלה, רחמנא ליצלן, בינאכט נאך די שקיעה, דארף מען גיין אין מקוה נאך יענעם טאג, אדער איז גענוג אז מען גייט אין מקוה דעם קומענדיגן אינדערפרי?

י"שר פח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת חיי שרה, מברכים החודש, כ"ד מר-
חשון, שנת תשפ"ג לפרט קטן
לכבוד ... נרו יאיר
איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

ווען דער הייליגער רבי האט מגלה געווען דעם תיקון הכללי האט דער
רבי געזאגט (שיחות הר"ן, סימן קמא) בזו הלשון: "דאס ערשטע איז מקוה",
נאכדעם האט דער רבי אויז מגלה געווען די צען קאפיטלעך תהלים [טז, לב,
מא, מב, נט, עז, צ, קה, קלז, קנ].

דעריבער, אז דו ביסט נכשל געווארן - זאלסטו די ערשטע זאך גיין אין
מקוה. אפילו דו ביסט שוין געווען אינדערפרי אין מקוה - זאלסטו גיין
נאכאמאל; אז מען וואשט אויס א קלייד און עס ווערט שמוציג פארשטייט
יעדער אז מען דארף דאס נאכאמאל ריין מאכן, און נאכאמאל ריין מאכן;
אזוי אויף, אז מען איז געווען אין מקוה, מען האט זיך מטהר געווען פארן
אייבערשטן און מען איז ליידער נכשל געווארן אינעם זעלבן טאג - דארף
מען זיך גיין פונדאסייני רייניגן. אזוי ווי דער רבי זאגט (שם): "צריכין לזהר
מאד לטבל באותו היום שיהיה האדם בלתי טהור", מען זאל גיין אין מקוה
אינעם טאג וואס מען איז נישט ריין, "ואפלו אם לא יוכל לטבל בבקר", און
אז מען קען נישט גיין אינדערפרי, "על כל פנים יטבל באותו היום, אפלו
לפנות ערב", זאל מען כאטשיג גיין פארנאכטס, "כי צריכין לזהר מאד לטבל
באותו היום דיקא", מען זאל זיך טובלן אין יענעם טאג.

נעם די עצה פון רבי'ן, פון תפלה והתבודדות; זוף א שטילע פלאץ וואו
קיינער איז נישט דארט, און שמועס אויס דיין הארץ אויף דיין אייגענע
שפראך, בעט דעם אייבערשטן: "רבוננו של עולם, זיי מיר מוחל, איך בין

נֶאֱכָאֲמַל אַרְאֵפְּגַעֲפֵאֲלֵן אִין פְּגָם הִבְרִית רַחֲמָנָא לְצִלָּן, אִיף נָעַם זִיף פָּאָר אִיף
גִּי מְעַר נִישְׁט זִינְדִיגֵן. רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, הָאֵב רַחֲמָנוֹת אוֹיף מִיר, אִיף ווִיִּס
נִישְׁט וָוֵאס צו טוֹן, אִיף הָאֵלֵט אִין אִיין פֵּאֲלֵן אִין די עֲבִירָה, אִיף ווִיל זִיין
גוֹט, אִיף ווִיל זִיין עֲרֵלִיף; אַזוֹי זְאֵלְסְטוּ רַעְדֵן צוּם אִיבְעֵרֶשְׁטֵן בִּיז דְּעַר
אִיבְעֵרֶשְׁטֵר וועט רַחֲמָנוֹת הָאֵבֵן אוֹיף דִּיר.

דְּעַר רַבִּי זְאָגְט, הִתְבוּדָדוֹת וּתְפִלָּה - דָּאָס אִיז דִּי וועג, און ווער עֵס אִיז
שְׁטאַרְק אִין דְּעַם וועט זוכֶה זִיין אֲלֵעֵס צו פֵּאָרְרַעֲכֵטֵן.
דְּעַר אִיבְעֵרֶשְׁטֵר זְאֵל הַעֲלֵפֵן זְאֵלְסְט הָאֵבֵן הַצִּלָּחָה אִין אֲלֵע עֲנִינִים.

...

איש אמונות

מֵעַן דַּרְךְ הָאֲבֹן אֵן אַרְבַּעַט, נִישְׁט גִּיין לִיידִיג

בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרֵךְ - יוֹם ה' פְּרֶשֶׁת בְּרֵאשִׁית, כ"ד תּשְׁרִי, שְׁנַת תּשפ"ג לְפָרֶט קָטָן
לְכָבוֹד מִיין טִייעֶרער ... גְּרוֹ יָאיר בְּרֶסֶלֶב, לִיבְעֶרְטִי

אִיךְ ווִיל דִיר בְּעֶטָן דו זאַלסט טון עפּעס פֿאַר פֿרֶנְסֶה, אִיךְ ווִיל נִישְׁט
הָאָבֶן בִּי אונז אין די קהילה מֵעַנְטֶשֶׁן וואס גִּיעֶן לִיידִיג; מֵעַן קען וואוּינען
אין שְׁטֶעטל נֶאָר אז מֵעַן איז בַּאשְׁעפֿטיגט מיט אֵן אַרְבַּעַט.

דער הייליגער רַבִּי נָתַן הָאָט גַעזאַגט פֿאַר די וואס גַעבֶן קַעסט, זײ האַלְטֶן
אויס די קינדער - דאַס איז נֶאָר אז זײ לַעֲרַנֶען און דאַווענען, אז נִישְׁט זאַל מֵעַן
אַרױסוואַרפֿן זײערע קישענעס און דַעקעס, די בַּעט גַעוואַנט - פֿון פֿענֶסטער;
זײ זאַלן זײַ מוזן טרעפֿן אַ דִירָה און צאַלן רַענט, אַבִּי נִישְׁט גִּיין לִיידִיג.

עס איז נִישְׁט אױסגַעהאַלְטֶן צו לַעבֶן אַ סֶדֶר הַיּוֹם - אױפֿשְׁטײן חֲצוֹת,
זײַ ווײַקן אין מַקְוֵה בִּיז צװײ אַזײַגער און זײַ שְׁטַעלֶן דאַווענען שְׁחֲרִית
נאַכמיטאַג.

גײ אַרְבַּעַטן. לײַג זײַ שְׁלַאפֿן צײטליך און שְׁטײ אױף צײטליך, זײַ זײַ
קוֹבַע צו לַעֲרַנֶען און דאַווענען.

לֶאז מײַךְ ווױסן דײַן סֶדֶר הַיּוֹם, אִיךְ ווִיל נִישְׁט הָאָבֶן אין שְׁטֶעטל קײַן
בְּטַלְנִים.

אִיךְ שְׁרײַב דִיר ווִיל אִיךְ לִיב דִיר.

...

וואויל פאר דיר אז דו וועסט העלפן בויען מוסדות היכל

הקודש

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת בראשית, כ"ד תשרי, שנת תשפ"ג לפרט קטן
לכבוד מיין טייערער ... גרו יאיר

בנוגע דיין פראגע פון בארגן געלט וכו'; אז דו ווילסט פארבארגן דיין
אפגעשפארטע געלט - פארבארג עס ענדערש פאר אונזערע מוסדות,
אנדערע מוסדות וועלן זיך אן עצה געבן אן דיר, אבער אונזערע מוסדות
ווערן געבויט דורך אנשי שלומינו.

איך וועל דיר דערציילן א מעשה וואס איך האב געהאט ביי מוהרא"ש.
עס איז אנגעקומען פון יבנאל איינער פון די שמשים ביי מוהרא"ש צו מיר,
איך זאל אים העלפן צאמשטעלן געלט פאר אים. אומר ועושה, איך האב
גלייך אנגעהויבן צאמנעמען געלט. נאכדעם געב איך א טראכט 'איין מינוט,
לאמיר פרגען מוהרא"ש', איך פרגע מוהרא"ש, און מוהרא"ש זאגט מיר די
ווערטער: "ער וועט זיך אן עצה געבן אן דיר, דו שטעל צוזאם געלט פאר
די ישיבה, חדר, הדפסה וכו'".

איך קען דיר נישט זאגן נישט צו פארבארגן פאר אנדערע, אבער דאס
קען איך דיר יא זאגן: "וואויל פאר דיר אז דו וועסט העלפן בויען מוסדות
היכל הקודש"; דער הייליגער רבי וועט דיר נישט שולדיג בלייבן.

פארלייג זיך צו לערנען משניות, דאס היילט בגוף ונפש, משנה איז
משנה, משנה געבט א נייע נשמה, משנה רייניגט פון אלע שלעכטע
מחשבות.

פון דיין ראש ישיבה וואס ליבט דיר.

...

עם איז נישט קיין חסרון אז מען איז נישט באקוועם צווישן מענטשן

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת בראשית, כ"ד תשרי, שנת תשפ"ג לפרט קטן
מרת ... תחי' ברסלב, ליבערטי

אז איר זענט באקוועם צו זיצן אין שטוב און איר זענט נישט אזוי
באקוועם צו זיין צווישן מענטשן - איז דאס נישט קיין חסרון.

שטופט זיך נישט ארויס צו גיין צו זיין צווישן מענטשן, אפילו צו די
פרויען צאמקום דארפט איר נישט קומען; איר קענט בלייבן אין שטוב און
הערך די שיעורים אויפן טעלעפאן ליין.

אזוי אויך יום טוב שמחת תורה ביי די הקפות - דארף מען נישט קומען,
מען קען טאנצן אין שטוב אליינס. דער רבי האט געזאגט, ער האט געטאנצן
אין שטוב אליינס, ער איז געווען זייער פרייליך שמחת תורה, ער האט
געטאנצן אין א פארמאכטע צימער (חי' מוה"ר, סימן רסג).

קלאפט זיך נישט אראפ, און ווען עס קומען אריין שלעכטע מחשבות,
איר טראכט: 'איך בין נישט געזונט', 'איך בין נישט נארמאל', זאלט איר זיך
גוט אויסלאכן, און זיך זאגן 'איך בין געזונט, איך בין גארמאל'.

בלייבט אין שטוב, זייט א געטרייע מאמע, גרייטס אן אינדערפרי
אייערע קינדער צו גיין אין חדר, אין סקול, גרייט זיי אן עסן, און ווארטס זיי
אפ ווען זיי קומען אהיים.

דאנקט דעם אייבערשטן אז איר האט א וואילער מאן מיט ליכטיגע
קינדער; אייערע ליפן זאלן נישט אויפהערן דאנקען און לויבן דעם
אייבערשטן.

...

ווער קען חתונה מאכן אין ישיבה פאר אומזיסט?

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת בראשית, כ"ד תשרי, שנת תשפ"ג לפרט קטן
לקבוד מיין טייערער חתן ... גרו יאיר

מזל טוב פאר דיין שידוך, דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט
אויפשטעלן א שיינע ערליכע שטוב, מיט ליכטיגע דורות.

בנוגע חתונה האבן אין ישיבה וכו'; איך פריי זיך זייער צו יעדע חתונה
אין ישיבה פון א תלמיד הישיבה מיט א תלמידה פון בית פיגא, אבער דאס
קען זיין נאר מיט צוויי תנאים.

ערשטנס, נאר אז די עלטערן פון ביידע צדדים זענען מסכים.

איך האב געמאכט מען זאל קענען חתונה האבן אין ישיבה - גרינגער
צו מאכן פאר די עלטערן, זיי זאלן נישט דארפן ווערן בעלי חובות, נאר
גרינגער צו מאכן; אבער אויב די עלטערן שעמען זיך חתונה צו מאכן אין א
שול - וויל איך נישט דו זאלסט זיך מתחצה זיין צו זיי.

איך האב דאס אויך געזאגט פאר דיין פלה תחזי; זי פּרעגט וואס זי קען
טון חתונה צו האבן אין ישיבה, איך האב איר געזאגט אז זי האט איין עצה,
בעטן דעם אייבערשטן און רעדן שייין צו אירע עלטערן, זי זאל זיי זאגן אז
פאר איר מיינט עס זייער אסאך, פאר איר איז דאס איר לעבן.

דאס זעלבע זאג איך דיר, אז דו ווילסט חתונה האבן אין ישיבה, זאלסטו
זיי בעטן שייין מיט דרך ארץ, זאג זיי אז דו ווילסט דיין ראש ישיבה זאל זיך
פאטייליגן ביי די חתונה, דיין ראש ישיבה גייט נישט צו קיין חתונות נאר
אין ישיבה.

חס ושלום רעדן מיט חוצפה, חס ושלום זאגן איין שלעכט ווארט פאר
טאטע מאמע, עס לוינט נישט חתונה צו האבן אין ישיבה - אויב מען רעדט
צו די עלטערן מיט חוצפה; צו עלטערן דארף מען רעדן מיט די גרעסטע
מאס דרך ארץ.

די צווייטע תנאי, נאר ווער עס מאכט א פשוט'ע באווארפן, מען עסט
אין שטוב אזוי ווי א געהעריגע שבת, און אויך די שבת שבע ברכות איז

פְּשוּט אָן קיין זאל, אָן קיין קעטערִינג און אָן קיין אויסגֶעבֶן געלֶט; נאר דעמאלט קען מען חתונה האבן אין ישיבה, אויב מען מאכט א טייערע באווארפן, א טייערע שבת שבע ברכות - האט נישט קיין פֿשט צו חתונה האבן אין ישיבה.

ברוך השם עס איז שוין געווען פֿערציג חתונות אין ישיבה אזוי ווי מען פֿלעגט חתונה מאכן אין אלע דורות ביי אידישע קינדער, און עס וועלן נאך זיין הונדערטער און טויזנטער אזעלכע חתונות, פֿשוט, מיט א אידישן טעם. די חתונות אין ישיבה קאסט נישט קיין געלט, עס איז גענצליך בחנם, אנשי שלומינו קאכן די עסן. די סעודה איז אויסדרוקליך נאר פֿאר חתן פֿלה, פֿאר די מחותנים, זיידעס און באבעס, און נאר די חתן פֿלה'ס געשוויסטער. די איבריגע משפחה קענען עסן א פֿינע מאלצייט אין שטוב, און אויב זיי ווילן זיך פֿרייען - קענען זיי קומען ביים טאנצן ווינטשן מזל טוב.

נאכאמאל בעט איך דיר טייערער חתן, האסט געלערנט די פֿאר נאר אין ישיבה, זאלסטו געדענקען וואס דו האסט געלערנט די אלע יארן. דאס גרויסקייט פון פיבוד אב ואם; רעד צו דינע עלטערן מיט די גרעסטע מאס דרף ארץ, עס לוינט זיך נישט די צרות און ביטערניש וואס מען גייט אריבער אויב מען איז מזלול אין די פֿבוד פון עלטערן.

לערן יעדן טאג משניות, פארלייג זיך אויף לערנען ח"י פרקים משניות יעדן טאג, און אויף זאגן תהלים; די צוויי שיעורים זאלסטו זאגן מיט מסירות נפש - וועסטו ווערן בטל צום אייבערשטן, עס וועט שיינען אויף דיר אור אין סוף ברוך הוא.

...

גיין ליידיג איז שעדליך

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פֿרשת בראשית, כ"ד תשרי, שנת תשפ"ג לפֿרט קטן
מרת ... תחי'

אייער מאן האט מיך געפֿרעגט שמחת תורה אויב איר זאלט נעמען די

אַרְבַּעַט בֵּי ... הָיִוֹת עֵס הָאֵט אַ חֶסְרוֹן אִז אֶסְאָף מָאָל עֲנִידִיגְט מְעַן דִּי אַרְבַּעַט שְׁפַעַט, עַר ווִיל ווִיסֵן וָוַאס אִיף הָאָלֵט.

אִיף מִיִּין עֵס אִיז יָא כְּדַאי צו נַעֲמַעֵן דִּי אַרְבַּעַט, עֲנִידֵרְשׁ ווִי גִיִּין לִיִּדִיג; א יוֹנֵג ווִיבֵל אָן קִינְדֵרֵר אִיז נִישְׁט גוֹט צו זִיִּין אָן אַן אַרְבַּעַט, גִּיִּין לִיִּדִיג אִיז שְׁעַדְלִיךְ, גִּיִּין לִיִּדִיג מֵאָכְט דַּעֲפֹרַעֶסְט, עֲנִידֵרְשׁ זָאָלֵט אִיר נַעֲמַעֵן דִּי אַרְבַּעַט, אָפִילוּ אִיר עֲנִידִיגְט אַמָּאָל שְׁפַעַט, און ווען אִיר וועט הָאָבֵן קִינְדֵרֵר - דַּעֲמָאָלֵט קַענֵט אִיר בְּלִיבֵן אִין שְׁטוֹב, זִיִּין אַ מֵאֲמַע פֶּאָר דִּי קִינְדֵרֵר.

זָאָגְט יַעֲדֵן טָאָג אִינְדֵרְפֶּרִי בְּרַכַּת הַשַּׁחַר, קְרִיאַת שְׁמַע, דִּי דְרִיִּיצֵן אָנִי מֵאָמִינ'ס און רַעֲדֵט צוּם אִיבְּעֶרְשְׁטֵן אוֹיף אִייעֶר שְׁפֹרָאָף. בַּעֲטֵס אִים אַלְעס וָוַאס אִיר דַּאָרְפֵט, שְׁמוּעֶסְט מִיטֵן אִיבְּעֶרְשְׁטֵן, דַּאָנְקֵט אִים אוֹיף אִייעֶר לַעֲבֹן; ווִי מַעַר מְעַן דַּאָנְקֵט - ווערט זִיסַעַר דָּאָס לַעֲבֹן.

אוֹיב אִיר הָאָט זָאָכֵן דוּרְךְ צו רַעֲדֵן - קַענֵט אִיר קוּמַעֵן זוּנְטָאָג מִיט אִייעֶר מֵאָן קִיִּין ווִילִיאַמְסְבוּרְג, אָדַעַר יַעֲדַע מוֹצָאִי שְׁבַת מְבָרְכִים אִין שְׁטַעטְל, דַּעֲמָאָלֵט נַעַם אִיף אוֹיף בְּקִבִיעוֹת מִינַע תְּלַמִּידִים.

...

אִהִיִּמְקוּמַעֵן נֶאָד אַ טָאָג לַעֲרַנְעֵן און דַּאווענַעֵן, און זִיף שְׁפִירֵן

גָּאָר גוֹט

בַּעֲזַרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ה' פְּרִשְׁת בְּרֵאשִׁית, כ"ד תְּשֵׁרִי, שְׁנַת תְּשַׁפ"ג לְפָרֵט קָטָן לְכַבּוֹד מִיִּין טִייעֶרֶר ... גֵּרוּ יֵאִיר בְּרֶסֶלֶב, לִיבְּעֶרְטִי

אִיף פֶּרִיִי זִיף זִייעֶר יַעֲדַעס מָאָל דוּ דַּעֲרִצִּילֶסְט מִיר פּוֹן דִּינַע שִׁיעוּרִים, ווִיפִיל און וָוַאס דוּ לַעֲרַנְסֵט, אוֹיף דִּינַע עֲלֻטְעֵרן הָאָבֵן פּוֹן דִּיר זִייעֶר אֶסְאָף נַחַת.

אִיף ווִיל דִּיר בַּעֲטֵן, יַעֲצֵט הוֹיבֵט זִיף אָן אַ גִּייעֶ יָאָר און מִיר הָאָבֵן אוֹיפֶּנְוּמַעֵן אַ גִּייעֶם מַגִּיד שִׁיעוּר, הָרַב ... גֵּרוּ יֵאִיר. אִיף הָאָב גַּעֲרַעֲדֵט מִיט אִים, עַר וואָרְט דוּ זָאָלֶסְט קוּמַעֵן. עַר וועט זִיף פֶּרִייעֵן, אִיף וועל זִיף פֶּרִייעֵן,

דיינע עלטערן וועלן זיך פרייען און דו וועסט זיך דאס מערסטע פרייען, דו וועסט זיך שפירן גוט; דו וועסט אהיימקומען נאך א טאג לערנען און דאווענען, וועסט זיך שפירן גאר גוט.

נאך אביסל וועסטו שטיין אין שידוכים, וועסטו טרעפן א גוטע שידוך. לאז מיר וויסן וואס דו האסט מחליט געווען. פון דיין ראש ישיבה וואס האט דיך ליב.

...

בטל נישט קיין צייט, דריי זיך נישט אינדרויסן פון שטוב

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת בראשית, כ"ד תשרי, שנת תשפ"ג לפרט קטן לכבוד מיין טייערער ... גרו יאיר ברסלב, ליבערטי

לכבוד דעם נייעם יאר זאלסטו גיין שלאפן צייטליך, אזוי וועסטו קענען אויפשטיין פארטאגס לערנען און דאווענען.

אין שטעטל איז נישטא וואס צו טון ביינאכט, עס איז א מחי' צו לעבן דארט; מען גייט שלאפן פרי, אזוי קען מען אויפשטיין פרי.

נעם זיך א חברותא פאר אינדערפרי צו לערנען דעם בלאט גמרא, מען הויבט אן מסכת נדרים, א הערליכע מסכתא. נעם א חברותא צו לערנען יעדן אינדערפרי, וועסט זיך אזוי מחי' זיין; עס איז גאר אנדערש דאס לערנען אינדערפרי, אפילו דו לערנסט א גאנצן טאג אין כולל - וועסטו שפירן פארטאגס עפעס א גאר גוטע טעם ביים לערנען.

דער עיקר בעט איך דיר, בטל נישט קיין צייט. דריי זיך נישט אינדרויסן פון שטוב, נאך מעריב גיי אהיים; אדער העלף דיין ווייב, אדער לערן אין שטוב, אדער גיי שלאפן.

זיי מכבד דיין שווער, ווען דו זעסט אים גרוס אים און זאג אים א יישר פח פאר אלעס. אזוי אויף מיט יעדן איינעם; באגרוס דיין לענדלאך, באגרוס די גבאים, באגרוס יעדן איינעם, ברענג אריין אין שטעטל אהדות און ליבשאפט.

פון דיין ראש ישיבה וואס האט זיך ליב.

...

די פרויען דארפן אסאך וויכטיגער דעם רבי'ן

בעזרת ה' יתברך - מוצאי שבת קודש פרשת בראשית, כ"ח תשרי, שנת תשפ"ג
לפרט קטן

לקבוד מיינ טייערער ... גרו יאיר

אז דיין ווייב וויל נישט קומען וואוינען אין שטעטל - זאלסטו איר נישט
שלעפן צו קומען, עס איז נישט פדאי, און אפילו עס וועט דיר געלונגען איר
משכנע צו זיין - וועסטו שפעטער ליידין פון דעם. ענדערש פלייב אין מאנסי
און ווארט אביסל, ביז זי וועט וועלן קומען.

אויב דו וועסט איר נישט שטופן - וועט זי דיר שלעפן צו קומען אין
שטעטל, ווייל די פרויען דארפן אסאך וויכטיגער דעם רבי'ן, זיי דארפן דער
רבי זאל מחזק זיין דעם מאן צו לערנען און דאווענען און העלפן אין שטוב
וד"ל.

דאנק דעם אייבערשטן אויף די גרויסע גס אז דו האסט א ווייב, דו
וואלסט זיך נאך געקענט וואלגען אין ישיבה כמה שנים... טראכט צוריק
די גרויסע גס פון דיין שידוך, די גס אז דו ביסט חתונה געהאט, די גס אז דו
האסט קינדער און די אלע אנדערע ניסים.

מאך אין מאנסי א לופט פון שטעטל, גיי יעדע וואך ליל שישי
מיטהאלטן די וועכנטליכע שיעור, אויף הויפט זיך יעצט צוריק אן יעדע
נאכט דעם דף שיעור. פארבינד זיך מיט האברוך אלי קנאל גרו יאיר, ער
וועט דיר איינמעלדן וואו און ווען די שיעורים קומען פאר.

...

א געשמאקע רואיגע שבת אין שטעטל

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת וירא, י"ב מר-חשון, שנת תשפ"ג לפרט קטן
לקבוד ... נרו זאיר

די וואך שבת בין איך געווען אין שטעטל, איך בין זיך געפארן אפרוען;
ברוך השם איך שפיר זיך שוין בעסער. זיין א שבת אין שטעטל מיט אנשי
ש'לומינו - היילט ממש אויס. עס איז געווען א שטילער שבת, עס איז נישט
געווען קיין אנלויפעניש, איך האב נישט געזאגט פאראויס אז איך גיי דארט
זיין, איך האב זיך געוואלט אביסל אפרוען.

איך וועל דיר אביסל שרייבן פונעם שיינעם שבת מיט אנשי שלומינו.
פרייטאג נאכמיטאג גלייך ביים אנקומען בין איך געגאנגען קוקן די גייע
צוויי געגענטער וואס מיר בויען יעצט פאר אנשי שלומינו. איין געגענט אויף
טוויין ברידזש; דארט וועט זיין איבער דרייסיג דירות מיט א שול און א
מקנה, די דירות איז נישט צום פארקויפן, די דירות איז צו דינגען; די פרייזן
וועלן זיין זייער ביליג, א דאלער א סקווער פיס, שיינע הערליכע ליכטיגע
דירות, מיר האפן אז די דירות וועלן שוין זיין פארטיג אויף דעם קומענדיגן
פסח, און אלע וואס ווילן דינגען א דירה אין די גייע געגענט זאלן זיך מעלדן
ווי פריער ביי מיר.

אויך בין איך געגאנגען קוקן די צווייטע גייע געגענט אויף די גאס רעד
קליף, דארט וועלן זיין פופצן הייזער. די הייזער זענען צו פארקויפן, ווער
עס וויל קויפן א הויז זאל זיך מעלדן ווי פריער.

פרייטאג צו נאכטס בין איך געגאנגען דאווענען אינעם בית המדרש
פעולת הצדיק. איך בין געפארן ביים זמן מיט א קאר; מיט א קאר נעמט צו
פארן פון מיין שטוב צוויי מינוט, גיין צו פיס נעמט כמעט א שעה. עס איז
געווען זייער געשמאק, א קליין מנגן פון א מנגן מתפללים, מיט אזא אחודות.
איך האב זיך דערמאנט ווי אזוי עס האט אויסגעזען פאר צוואנציג יאר צוריק
אין וויליאמסבורג אין היכל הקודש. פאר צוואנציג יאר צוריק ווען איך בין
מקורב געווארן האט אזוי אויסגעזען אין וויליאמסבורג היכל הקודש, קוים
א מנגן פון צען, יעדע תפלה פלעגט מען ווארטן אויף א צענטער. פון איין

זייט איז געווען אביסל שווער דאס ווארטן אויף מנין, אבער די ליבשאפט
און אהדות, די תמימות און פשוט'קייט - דאס איז א זאך וואס איך קען נישט
פארגעסן, פינקט אזוי האט זיך געשפירט דארט.

עס איז געווען א שיינע וועטער, איך האב צוריק געוואקט מיט מיינע
קינדער און מיט נאך אפאר אינגעלייט, א וועג פון כמעט א שעה. עס האט
זיך נישט געשפירט ווי א לאנגער וועג, ווייל אז מען גייט מיט אנשי שלומינו,
מען רעדט פון רבין, מען רעדט פון מעשיות פון תפלה - פארגעסט מען פון
אלעם, מען שפירט ווי מען שפאצירט אין גן עדן.

פרייטאג צו נאכטס נאכן סעודה זענען זיך צאמגעקומען אנשי שלומינו,
מען האט געזינגען זמירות און געשמועסט שיינע זאכן אויף די פרשת
השבוע.

שבת אינדערפרי בין איך געגאנגען דאווענען אין בית המדרש אשר
בנחל, א האלבע שעה ארועק פון מיין שטוב. איך האב זייער הנאה געהאט
צו דאווענען דארט, עס איז זייער א שיינע געשמאקע שול, אלע זענען דארט
פרייליך, האברוך משולם פינטער האט געגעבן א נאמען פאר זיין נייע
געבוירענע מיידל.

ביי ספורי מעשיות האבן מיר גערעדט פונעם תם (ספורי מעשיות, מעשה ט)
וואס האט באקומען פונעם בעל שם קמעות און שמירות, האט ער זיך שוין
מער נישט דערשראקן ווען דער טיינול האט געשיקט נאך אים; דאס זענען
די ספרים פון רבין וואס איז מחזק און מעודד, ווער עס לערנט דעם רבינ'ס
ספרים ווערט מער נישט דערשראקן פון קיין שום זאך אויף די וועלט.

איינער פון די אינגעלייט האבן געוויזן א בריוו וואס ער האט באקומען
צוויי יאר צוריק ווען ער איז אריבער שווערע ביטערע נסיונות, ער האט נישט
געהאט קיין פרוטה אין שטוב, זיין ווייב פלעגט פארשעמט ווערן אין
גראסערי נאכן דארפן איבערלאזן דעם גאנצן וואגן מיט עסן ווען די קארטל
האט נישט געארבעט, און די בריוו האט אים מחזק געווען, ער זאל נישט
אויפגעבן און נישט האבן קיין קשיות אויפ'ן אייבערשטן, די בריוו האט אים
זייער געשטארקט, ביז ער איז שוין ארויס פון די נסיון.

מיר האבן גערעדט פון די קמיע וואס מוהרא"ש האט אונז געגעבן, די קמיע איז נישט מער ווי מוהרא"ש'ס נאמען; אז דאס היט דעם מענטש. אז מען דערמאנט זיך פון מוהרא"ש דערמאנט מען זיך פון רבי'ן, דערמאנט מען זיך פונעם אייבערשטן. מוהרא"ש האט צו אונז גערעדט טאג און נאכט נאר פון רבי'ן און פון אייבערשטן, דאס איז די קמיע וואס דער בעל שם האט געגעבן דעם תם, און דאס האט אים בארואיגט. און אז מיר וועלן זיך פירן בתמימות, מיר וועלן אריינקוקן אין די בריוו, אין די ספרים און קונטרסים - וועלן מיר נישט מורא האבן פון קיין שום זאך.

שבת נאכמיטאג בין איך געגאנגען מיט מיינע קינדער צום בית המדרש עצתו אמונה, א וועג פון א שעה. ביי שלש סעודות האבן מיר גערעדט פון די פרשה (בראשית יב, א): "ויאמר ה' אל אברהם לך לך" דער אייבערשטער זאגט פאר יעדן איד: 'גיי צו דיר, קוק אויף דיר, לעב מיט דיר; מאך נישט נאך א צווייטן, דין דעם אייבערשטן אויף דיין וועג'; דער אייבערשטער פארלאנגט נישט מען זאל נאכמאכן א צווייטן, נאר יעדער איינער זאל טון לויט זיין נקודה. אזוי ווי דער הייליגער רבי זושא האט געזאגט: "אויבן וועט מען מיך נישט פארהאלטן פארנוואס איך בין נישט געווען אזא צדיק אזוי ווי מיין ברודער דער הייליגער רבי אלימלך זכותו גגן עלינו, מען וועט מיך פארהאלטן לויט מיר אליינס".

יעדער איד האט אין זיך א שיינע זאך וואס דער צווייטער האט נישט; יעדער האט א נקודה וואס איז נישטא ביי קיינעם. דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן לד): "פי יש בכל אחד מישראל דבר יקר מה שאין בחברו, כמעשה דאביי ואבא אמנא, שהשיבו לו: 'לא מצית למעבד כעבדא דאבא אמנא'", יעדער מענטש האט אין זיך א נקודה וואס א צווייטער האט נישט; דער רבי ברענגט אראפ די מעשה וואס חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (תענית כא): עס איז געווען א דאקטער וואס האט געהייסן אבא אומנא, ער פלעגט באקומען יעדן טאג א בת קול פון הימל: "שלום עליך אבא אומנא"; אביי פלעגט באקומען נאר איין מאל א וואך א גריס פון הימל - יעדע ערב שבת, ער פלעגט הערן א בת קול: "שלום עליך אביי";

רְבָא פֿלֶעגט באַקומען נאר איין מאל אַ יאר דעם בת קול, יעדן ערב יום
 כיפור פֿלעגט ער הערן: "שְׁלוֹם עָלֶיךָ רְבָא"; זאגט די גמרא אז אבוי האט
 געהאט חלשות הדעת פארנוואס דער פֿשוט'ער דאקטער באַקומט יעדן
 טאג אַ בת קול און ער באַקומט דאס נאר איינמאל אַ וואך, האט מען אים
 געענטפֿערט פון הימל: "לֹא מְצִית לְמַעַבַד פְּעַבְדָּא דַּאבָּא אַמְנָא", דו
 קענסט נישט טון וואס אבא אומנא טוט; דערפֿאר איז נישט שייך צו קוקן
 אויף א צווייטן און מקנא זיין א צווייטן, ווייל יעדער האט זיין נקודה
 וואס דער אייבערשטער האט הנאה פון דעם, און פאר דעם איז ער
 באשאפן געווארן.

היינט איז ביי אונז אין שטאט אביסל איבערגעדרייט, די שטאט איז
 צעטיילט אין צוויי, מען לויפט; דאס דערמאנט אונז ווי גליקליך מיר זענען,
 אנו רצים והם רצים, וואו לויפן מיר? מיר לויפן צום אייבערשטן; דאס איז
 די איינציגסטע פֿלאץ וואו מען קען אנטלויפן, מען קען זיך באהאלטן; דורך
 גיין התבודדות, בעטן דעם אייבערשטן אויף יעדע פֿרט ופֿרט.
 איך דארף באצאלן די וואך פאר איינעם אַ חוב, איך וויל וויסן אויב דו
 קענסט מיר באַרגן עפעס געלט ביז פורים הבא עלינו לטובה; לאז מיר וויסן,
 וועסטו האבן א חלק אין בויען קהלת היכל הקודש.
 דער אייבערשטער זאל העלפֿן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

צו פֿארן קיין אַרץ ישׂראל, זאלסטו נישט באַרגן קיין געלט

בעזרת ה' יתברך - יום א' פרשת וירא, י"ב מר-חשון, שנת תשפ"ג לפֿרט קטן
 לכבוד מיין טייערער ... גרו יאיר ברסלב, ליבערטי
 אויף דיין פֿראגע אויב דו זאלסט באַרגן געלט צו קענען פֿארן קיין אַרץ
 ישׂראל מיט דיין ווייב; איך בעט דיר זייער זאלסט בשום אין אופן באַרגן
 געלט, געב זיך זייער אַכטונג פון חובות, דער רבי האט אונז געווארנט נישט
 צו מאַכן קיין חובות. דער רבי זאגט (ספר המדות אות תשובה, סימן מו): "מי שרוצה

לְשׁוֹב, יִזְהַר מִלְּהִיּוֹת בְּעַל חוֹב" וְעַר עֵס וְוִיל תְּשׁוּבָה טוֹן - זָאל זײַךְ אַכְטוֹנִג גַּעבֶן פּוֹן חוֹבוֹת.

קײן אוּמאַן צום הייליגן רביײן, צו קענען זיין ראש השנה - זאגט מוהרא"ש מען זאל באַרגן, אָבער צו פֿאַרן קײן אַרץ ישׂראל - זאַלסטו נישט באַרגן קײן געלט, ענדערש זאַלסטו אַנוועקלייגן געלט ספּעציעל פֿאַר דעם צוועק, אזוי וועסטו קענען פֿאַרן אָן קײן חובות.

שְׁטאַרק זײַךְ מײַט דײַנע שײַערײַם כְּסָדְרָן, שְׁטאַרק זײַךְ מײַט הַתְּבוּדוֹת וּתְפִלָּה. אײַךְ בײַן געווען דעם פֿאַרגאַנגענעם שַׁבַּת פֿרֶשֶׁת לָךְ לָךְ אײַן שְׁטֵטל; וואס זאל אײַךְ דיר זאגן, עס איז אזא שײַנע פֿלאַך, אַ זײַכערע פֿלאַך; מִמֶּשׁ אַויר אַרץ ישׂראל, אַ פֿלאַך געאַייגנט פֿאַר הַתְּבוּדוֹת וּתְפִלָּה; מִעַן קען זײַךְ דאַרט אזוי גוט אויסשמועסן מיט'ן אײַכערשטן.

דער אײַכערשטער זאל העלפֿן זאַלסט הַאָבֵן הַצִּלְחָה אײַן אַלע ענינים.

...

אז מען האט אמונה האט מען פון גארנישט מורא

בְּעִזְרַת ה' יִתְּבַרְךָ - יום א' פֿרֶשֶׁת וַיְרָא, י"ב מר-חשון, שְׁנַת תּשׁפ"ג לְפָרְט קָטָן לְכַבּוֹד מײַן טײַכערער ... גַּרוֹ יֵאִיר

שְׁטאַרק זײַךְ מײַט דײַן הייליגע אַרבעט פון מזכּה זיין אַת הַרְבִּים מײַט דײַ וועכנטליכע קונטרסים. מענטשן זענען זײַךְ זײַער מַחֲוִי; יעדן טאג קומען מיר מענטשן זאגן ווי די בריוו דערקוויקט זײַער האַרץ, עס פֿילט אָן מײַט יראת שָׁמַיִם, עס איז זײַ מַחֲזִק צו זײַן אָן ערליכע איד.

דא האסטו אַ מעשה פֿאַר דײַ קינדער עצתו אמונה, דײַ מעשה ווי דער קליינער בחור'ל דוד האט נישט מורא פונעם גרויסן באשעפעניש גלית, ער לויפט אים אנטקעגן מיט די אמונה.

בעט דעם מעלער ער זאל מאלן אַ גרויסער שרעקעדיגער מענטש מײַט זעקס פינגער אויף יעדע האנט, מײַט גרויסע פֿלי זײַן, און אנטקעגן אים שטייט אַ בחור'ל מײַט פיר שטיינער אײַן דײַ לינקע האנט, און אײַן שטיין מײַט

די צוויי פינגער פונעם רעכטן האנט, גרייט צו ווארפן. מאך דעם בחור מיט א שמייכל און דעם פארשוין מיט א פנים פון פעס.

מעשה:

אלע אידן וויינען, אלע באהאלטן זיך אין די הייזער מיט פארמאכטע פענסטער; 'וואס גייט דא זיין?' עס איז א פחד א שרעק, די פלשתיים די אראבער וואס טשעפען אלע יארן די אידן - האבן א נייעם פלאן, זיי ווילן מאכן א פארמעסט. קינדער איר וויסט וואס מיינט 'א פארמעסט'? מען נעמט צוויי מענטשן איינער אנטקעגן דעם צווייטן, די צוויי פארטרעטן אנדערע, זיי מאכן א מלחמה און ווער עס פארלירט מיינט אז אלע האבן פארלוירן.

די אראבער זאגן: "מיר וועלן ארויסשטעלן א גיבור און די אידן זאלן אויך ארויסשטעלן א גיבור, די צוויי זאלן זיך קריגן און אויב דער פלשתי וועט געוויינען וועלן די אידן זיין אונטערדרוקט אונטער די אראבער און אויב דער איד וועט געוויינען וועלן מיר זיין ענקערע קנעכט".

אומר ועושה, די אראבער האבן געטראפן א מין באשעפעניש, מען קען אים נישט אנרופן מענטש ווייל ער האט אויסגעזען אזוי שרעקעדיג, ער האט אויסגעזען מער ווי א פארציקנדע חיה ווי א מענטש, ער האט געהייסן "גלית", ער האט געהאט אויף יעדע האנט זעקס פינגער און ער איז געווען א ריז, הויף צוועלף פיס, טאפלט פון א געווענליכער מענטש. ער איז געווען אן אפיקורס, ער האט זיך ארויסגעשטעלט אויף א הויכע בארג און געשריגן צו די אידן, ער האט געלאכט פון די אידן און פונעם אייבערשטן.

אלע אידן האבן זיך באהאלטן, אויך דער קעניג "שאול המלך" איז באהאלטן. אלע וויינען, מען ציטערט, מען האט מורא פון דעם שרעקעדיגן באשעפעניש "גלית".

אין קליין אינגל - מיט'ן נאמען "דוד" - זאגט פאר'ן אידישן קעניג: "אדוני המלך, דער קעניג זאל מיר געבן רשות, איך וועל גיין הרג'נען דעם פלשתי". דער קעניג וואונדערט זיך: "וואס? דו קליינער אינגל, דו קענסט

זיך שלאגן מיט די ריזיגע חז? ?!" דוד זאגט: "אדוני המלך, איך גיי בעטן דעם אייבערשטן און דער אייבערשטער גייט מיר העלפן; דער אייבערשטער קען אלעס טון, ביי אים איז נישט קיין אונטערשייד"; דער קעניג געבט רשות.

דוד שפרינגט ארויף אויפ'ן בארג, ער נעמט פינף שטיינער, די פינף שטיינער איז געווען די פינף ווערטער וואס מיר אידן זאגן יעדן טאג: "שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד". איין שטיין איז "שמע ישראל", די צווייטע שטיין "ה'", די דריטע שטיין "אלקינו", די פערטע שטיין "ה'" און די פינפטע שטיין "אחד". ער זינגט צו זיך: "הערט אויס אלע אידן, דער אייבערשטער אונזער גאט, דער אייבערשטער איז איינער אליינס, נישטא גארנישט אויסער אים".

דער פארציקנדער חז' ווערט פארשעמט, ער שרייט: "ן ו א א ס ס ? ? ? איך בין א הונט ? ? ? וואס דו קומסט צו מיר מיט קליינע שטיינדלעך ? !" א הונט ווען מען וויל עס פארטרייבן - ווארפט מען קליינע שטיינער; "איך בין דער גרויסער גיבור, דער שטערקסטער אראבער! מיט די גרעסטע מעסער! און די גרעסטע גאן !!!"

דוד המלך האט נישט מורא, ער האט אמונה, ער ווייסט אלעס איז דער אייבערשטער, נישטא פון וואס מורא צו האבן; ער הויבט אן שרייען: "שמע ישראל...!" און נעמט א שטיין און שיסט עס אריין אינעם קאפ פונעם פלשתי, דער ריזיגער פלשתי פאלט אראפ, ער חלש'ט! און דוד לויפט צו צו אים, ער כאפט זיין מעסער און שניידט אפ זיין קאפ.

אלע אראבער אנטלויפן, און די אידן האבן געווינען די מלחמה. ווי אזוי האבן מיר געוואונען די מלחמה? מיט אמונה! מיט שמע ישראל!

טייערע קינדער, האט נישט מורא פון קיינעם, ווער עס האט א שטארקע אמונה - קען אים קיינער גארנישט טון, ווייל מיט אמונה קען מען יעדן איינעם באזיגן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

דער קונץ איז צו זיין פרייליך ווען עס גייט נישט אזוי גוט

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת וירא, י"ג מר-חשון, שנת תשפ"ג לפרט קטן

לקבוד ... נרו זאיר

ווען אלעס גייט אזוי ווי דו ווילסט און דו ביסט פרייליך - איז בכלל נישט קיין קונץ, אונדאי ביסטו פרייליך, ווער איז נישט פרייליך ווען אלעס קלאפט? דער קונץ איז ווען זאכן גייען פארקערט פון זיין ווילן, זאכן רוקן זיך נישט, דו ביסט גוט צעקוועטשט פון אלע זייטן; פונסה איז נישט גרינג, און אזוי ווייטער, און דאך ביסטו פרייליך - דאס איז א קונץ, דאס איז חשוב אין הימל.

דער הייליגער זוהר זאגט (הקדמה, ד.) עס גייט ארויס א בת קול אין הימל יעדן טאג וואס רופט אויס: "מאן מנכון די חשוכא מהפכן לנהורא" ווער פון אייך קען איבערדרייען און מאכן פון טונקל ליכטיג, "וטעמין מרירא למתקא, עד לא ייתון הכא" ווער פון אייך קען איבערדרייען און מאכן פון ביטער - זיס; "מאן מנכון דמחפאן בכל יומא לנהורא דנהיר וכו'" ווער ווארט יעדן טאג עס זאל ליכטיג ווערן? דער האט א חלק לעולם הבא; ווייל ווען מען איז זוכה, מען מאכט פון ביטער זיס, און פון טונקלקייט ליכטיג, מען ווייסט אז אין די טונקלקייט איז באהאלטן דער אייבערשטער און אין די ביטערניש איז באהאלטן דער זיסער באשעפער - דער איז א צדיק און ער איז זוכה צו עולם הבא.

גיי פארשפרייט דעם רבינים עצות פאר אנדערע, נישטא קיין גרעסערע זאך ביים אייבערשטן ווי דער וואס איז עוסק אין צוריקברענגען מענטשן צו אים. דער הייליגער זוהר זאגט (תרומה קכח): "תא חזי, כל מאן דאחיד בידא דחייבא ואשתדל ביה, למשבק ארחא בישא" קום און זע, זאגט דער הייליגער זוהר: א מענטש וואס ברענגט צוריק זינדיגע מענטשן צום

אייבערשטן, "איהו אסתלק בתלת סלוקין, מה דלא אסתלק הכי בר נש אחרא. גרים לאכפניא סטרא אחרא. וגרים דאסתלק קודשא בריהו הוא ביקריה. וגרים לקיימא כל עלמא בקיומיה לעילא ותתא" דער מענטש איז זוכה ארויף צו גיין אויף א פלאץ וואס קיין שום מענטש איז נישט זוכה; ער נעמט אוועק טומאה פון די וועלט, און ער מאכט אז דעם אייבערשטן'ס נאמען זאל ווערן געהייליגט אויף די וועלט. דער מענטש איז גורם אז אלע וועלטן שטייען אויף זיין זכות, "וזכי למחמי בנין לבנוי" ער איז זוכה צו זען קינדער און אייניקלעך, "וזכי בהאי עלמא, וזכי לעלמא דאתי" און ער איז זוכה צו אלע גוטע זאכן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט, "כל מארי דינין, לא יכלין למידן ליה, בהאי עלמא ובכלמא דאתי" קיינער קען אים נישט שלעכטס טון, נישט אויף די וועלט און נישט אויף יענע וועלט, "עאל בתריסר תרעי, ולית מאן דימחי בידיה" ער גייט אריין אין דרייצן טויערן פון שיערי רחמים, און קיינער קען אים נישט צוריק האלטן.

היינט נאכט וועט זיין אין שטעטל די פרויען צאמקום, מיר האבן דאס צעטיילט אויף עטליכע פלעצער. רוב פרויען זענען מער באקוועם ווען דאס איז צעטיילט אויף קלענערע גרופס, די וואך וועט זיין נאך א צאמקום אינעם נייעם בית המדרש "פעלת הצדיק", אזוי וועט זיין גרינגער פאר די פרויען מיט צו האלטן. זע אז דיין ווייב זאל קענען גיין הערן אביסל חיזוק, זיך אביסל אויפפרישן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

אנשטאט זאגן 'ניין' אדער 'יא', דארף מען אויסשמועסן און

פארשטיין

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ויגרא, י"ג מר-חשון, שנת תשפ"ג לפרט קטן

לקבוד ... נרו יאיר, חבר הנהלה

עס איז וויכטיג פאר דיר און פאר די אנדערע חברי הנהלה צו זיין אפן

מיט אנשי שלומינו; אנשטאט זאגן 'ניין' אָדער 'נא' - זאלט איר רעדן און שמועסן, מען זאל פארשטיין וואס דא גייט פאר. צום ביישפיל, אז אינגעלייט ווילן אינוועסטירן, קויפן אלטע בנינים אין די ווילידזש, און מיר ווילן נישט עס זאלן קומען געוויסע געשעפטן אין אונזער געגנט, און נישט אויפהייבן די פרייזן, איז אנשטאט זאגן 'ניין', "מען קען נישט קויפן" - דארף מען דאס אויסשמועסן, און אלע זאלן וויסן וואס נא צו טון און וואס נישט צו טון.

וויסן זאלסטו, די אלע משפחות וואס זענען געקומען וואוינען אין שטעטל, קיינער איז נישט געקומען דא וואוינען זיך צוקריגן מיט מיר. מיר אלע ווילן איין זאך, מיר ווילן לעבן מיט ליבשאפט איינער מיטן צווייטן, און מחנה זיין אונזערע קינדער מיט אמונה און קדושה. מען דארף זיך אויסשמועסן.

איך האב ענק שוין זייער אסאך מאל געבעטן ענק זאלן זיך צאמנעמען און אויסשמועסן וואס מען טוט און פארנוואס מען טוט, אזוי וועט איר אראפנעמען אלע טענות וואס מען האט אויף מיר.

געב איבער א גרויסן יישר כח פאר אלע חברי הנהלה, פאר'ן טון טאג און נאכט פאר אונזער קהילה.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

געענדיגט מיט די חובות

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת וירא, י"ד מר-חשון, שנת תשפ"ג לפרט קטן
לכבוד ... נרו זאיר

די ערשטע זאך - זאלסטו אפשטעלן די זאך פון בארגן, געענדיגט מיט בארגן געלט. אז דו דארפסט האבן זייער וויכטיג געלט און דו האסט נישט - זאלסטו צאמנעמען צדקה; אזוי ווי די הלכה איז (שלחן ערוך יורה דעה, סימן רנג) אז מען האט נישט קיין געלט - קען מען צאמנעמען געלט; אבער געענדיגט מיט בארגן.

אזוי אויף בַּעַט אײַך דיר זײַער זאַלסט מער נישט צוזאַגן קיין געלט - אפילו פאר צדקה. אז דו האסט געלט - זאלסטו געבן צדקה, אבער דאס זיך מחייב זיין און נוצן קרעדיט קארדס - איז א גרויסע פראבלעם, ווייל דאס וועט דיר אריינשולעפן אין חובות - וועסטו שוין נישט קענען זיין אן ערליכע איד (ספר המידות, אות תשובה, סימן מו); איך רעד אפילו פון זאכן וואס מען בעט דיר פון אונזער קהילה - זאלסטו בשום אין אופן באַרגן געלט, און אז מען רעדט צו דיר בשם מיין נאמען - זאלסטו דאס נישט אפּקויפן; נאר וואס דו זעסט אין די בריוו - דאס זאג איך, וואס דער זאגט דיר און וואס יענער זאגט דיר בשם מיר - נעם איך נישט קיין אחריות. קוק די בריוו וועסטו זען זיך אכטונג צו געבן פון באַרגן; געענדיגט מיט באַרגן, פון יעצט גיי איך זיין אן ערליכער איד.

אז דו קענסט נישט דעקן זיינע הוצאות איז כּדאי זיך צו מאַכן א חשבון, אפּשר געבסטו אויס געלט פאר נארישקייטן? איך זע אין ישיבה, עס איז דא געציילטע בחורים וואס לעבן מיט א שרעקליכע הפקרות, מיט א פּרעכקייט; זיי קויפן זיך עסן, פּרישטאג, מיטאג וכדומה - פאר טייער געלט. זיי קענען עסן אין ישיבה בחנם, דאך לעבן זיי הפקר, זיי קויפן זיך טייערע מאלצייטן. איך רעד צו זיי אסאך זיי זאלן זיך נישט צוגעוואוינען צו לעבן אזא הפקר לעבן; עס קומט אויס אז מען רעכנט צאם אלע סעודות צו הונדערטער דאלער א חודש, אן קיין גוזמא, דאס איז הפקרות. אזוי אויך זאג איך זיי, קענסט טרינקען וואסער אין ישיבה בחנם, אנשטאט דעם געבן זיי אויס געלט פאר סאדע, ביז מען פאלט אריין אין חובות.

מאך זיך א חשבון, אפּשר לעבסטו הפקירות דיג? איך זאג נישט דו זאלסט ווערן א קארגער, א קמץ; מען רעדט פון אויסגעבן געלט, לעבן אומאויסגערעכנט. און אז דו לעבסט יא אויסגערעכנט און דאך קענסטו זיך נישט דעקן - זאלסטו גיין ביי די הייזער נאך צדקה. קיינער דארף נישט וויסן וואו דו גייסט, דארפסט נישט קיינעם דערציילן. גיי פאָרנאכטס פאר א שעה, און ביים גיין ביי די הייזער זאלסטו זיך מתבודד זיין, און געב אביסל פאר צדקה און אביסל פאר דיין משפּחה - וועסטו ארויסגיין פון אלע חובות.

דָּעַר רַבִּי זָאָגְט (שיחות הר"ן, סימן קיב): "הִנֵּה יֵשׁ עֲבָרָה שְׁעֵנְשָׁה שֶׁל עֲבָרָה
הִיא שְׂיָהָא בְּעַל חוֹב תָּמִיד", עֵס אִיז דָּא אַן עֲבִירָה וואס וואַרפֿט אַרײַן דַּעַם
מַעֲנִטֵּשׁ אִין חוֹבוֹת; מוֹהֲרָא"ש זָאָגְט, דָּאס אִיז די עֲבִירָה פֿון פֿגֶם הַבְּרִית,
הוֹצָאָת זֶרַע לְבִטּוּלָה רַחֲמָנָא לְצֻלָן, דָּאס מאַכֵּט דַּעַם מַעֲנִטֵּשׁ אַרְעַם. דָּעַר זוֹהַר
הַקְדוּשׁ זָאָגְט (פֿנחס, רמד:): "מֵאֵן דִּמְזוּלָּל בְּפִירוּרֵין דְּנִהָמָא, עֲנִיּוּתָא רַדִּיף
אַבְתָּרִיה", ווער עֵס וואַרפֿט אַראַפּ בְּרַעֲקֻלְעָה פֿון בְּרוּיֵט - וועט עַר זײַן אַן
אַרְעֵמָאן, "כֹּל שְׂכֵן מֵאֵן דִּמְזוּלָּל בְּפִירוּרֵין דְּמוּחָא", אִיז דָּאָךְ זִיכְעַר אַז אויב
מֵעַן אִיז מוֹצִיא זֶרַע לְבִטּוּלָה רַחֲמָנָא לְצֻלָן - פֿאַרלירט מֵעַן דָּאס מִזַּל אִין מֵעַן
ווערט אַן אַרְעֵמָאן.

אַרויסצוגײַן פֿון די עֲבִירָה אִיז נָאָר דוּרף שְׂרײַעַן צוּם אַײַבֶּערֶשְׁטֵן:
"הִייליגער באַשעפֿער, נַעַם מײַךְ אַרויס פֿון מײַן בְּלָאָטֵע, הִייליגער באַשעפֿער
נַעַם מײַךְ אַרויס פֿון מײַנע עֲבִירוֹת; וואס זאַל אײַךְ טוֹן, אײַךְ פֿאַל אַראַפּ, אײַךְ
זײַנדיג, אײַךְ קֶעַן זײַךְ נײַשֵׁט מִתְגַּבֵּר זײַן; הַעֲלֵף מײַר, אײַךְ ווײל אַלֶּעס
פֿאַררַעכְטֵן".

לײַן אײַבֶּער דַּעַם בְּרִיוּ אַפֿאַר מָאָל, בײַז דו וועסט טאַקע אַפֿמאַכֵן
'געענדיגט מיט די חוֹבוֹת'.

דָּעַר אַײַבֶּערֶשְׁטֵער זַאל הַעֲלֵפֵן זַאלֶסט הָאָבֵן הַצְּלַחָה אִין אַלֶּע עֲנִינִים.

...

רבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, הַעֲלֵף מײַר אײַךְ זַאל זײַן פֿרײַלײַךְ

בְּעִזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ - יוֹם ד' פֿרֶשֶׁת וַיְרָא, ט"ו מר-חֲשׁוֹן, שְׁנַת תשפ"ג לִפְרֵט קָטָן
לְכַבּוֹד ... נְרוֹ זָאִיר

אַשְׁרֵינוּ מַה טוֹב חֲלָקֵינוּ אַז מײַר ווײַסן פֿון רַבִּי'ן, מײַר זַעֲנֵעַן מְקוֹרֵב צוּם
רַבִּי'ן; דָּעַר רַבִּי גַעבֵּט אונז אַ וועג ווי אַזוי מײַר זַאלֵן קֶעֶנען לַעֲבֹן מײַטֵן
אַײַבֶּערֶשְׁטֵן, זײַן אַרומֶגענומען מײַטֵן אַײַבֶּערֶשְׁטֵן טאַג און נאַכֵט - דוּרף די
וואונדערלײַכע עֲצָה וואס מְשִׁיחַ וועט אַרײַנבְּרַעַנְגֵעַן אִין די וועלט, תְּפִלָּה
והַתְּבוּדוֹת.

ווען דו ביסט זיך מתבודד, זאלסטו בעיקר בעטן אויף שמחה, ווייל ווען מען איז פרייליך - ווערט מען פטור פון אלע צרות, און אויף קען מען זיך מתגבר זיין אויף די יצר הרע וואס ווארפט אראפ אין פגם הברית. ווייל עצבות ומרה שחורה ברענגט צו די עבירה פון הוצאת זרע לבטלה רחמנא לצלן, און אז מען פאלט אין די עבירה - פארלירט מען אלעס, מען פארלירט די פרנסה. דער זוהר הקדוש זאגט (פנחס, רמד:): "מאן דמזלזל בפרורין דנהמא, עניותא רדיף אבתריה" ווער עס ווארפט אראפ ברעקלעך פון ברויט - וועט זיין אן ארעמאן, "כל שכך מאן דמזלזל בפרורין דמוחא" איז דאך זיכער אז דער וואס ווארפט ארויס די טראפלעך פון מח, מען איז מוציא זרע לבטלה רחמנא לצלן - פארלירט מען דאס מזל און מען ווערט אן ארעמאן, דאס איז אויסער וואס מען פארלירט אלע ליכטיגקייטן; עס ווערט טונקל, מען שפירט נישט דעם אייבערשטן, די אמונה קילט זיך אפ, מען דריידט זיך ארום מיט קשיות אויף די אמונה, מען גייט ארום מיט שלעכטע געדאנקען, ביז מען וויל מער נישט לעבן. מען ווערט א בייזער מענטש, מען ווערט בעצבות ומרה שחורה, מען פארלירט אלעס אין די וועלט; אלעס קומט פון זיין בעצבות ומרה שחורה.

דערפאר זאלסטו בעטן דעם אייבערשטן אויף שמחה, בעט דעם אייבערשטן די ווערטער: "רבנו של עולם העלה מיר איך זאל זיין פרייליך, איך זאל שפירן די שמחה אין אלע מיינע אברים, פון די קאפ ביז די פיס, אז איך זאל אנהויבן טאנצן פון גרויס פרייד אויף די גרויסע חסד אז דו האסט מיר באשאפן א איד און מיר געגעבן די הייליגע מצות.

איך בעט דיר הייליגער באשעפער, האב רחמנות אויף מיר און נעם אנוועק פון מיר די ביטערקייט און פוילקייט, איך זאל נאר זיין פרייליך און פרייליך מאכן אנדערע, און בזכות שמחה זאל איך זוכה זיין נכלל ווערן אינגאנצן אין דיר, איך זאל מער נישט זען פאר מיינע אויגן נאר דיר באשעפער, איך זאל זען און שפירן ווי דו ביסט אלעס און עס איז מער גארנישט דא אויף די וועלט נאר דו אליינס, און זוכה זיין צו תשובה שלימה, מעתה ועד עולם אמן סלה."

נָעַם אַ פּוֹשְׁקֵע פּוֹן אוּנְזֵער מוֹסֵד אוֹן לײַג אַרײַן אַפֿאַר פֿרוּטוֹת, סײַ אינדערפֿרי, סײַ אינמיטן טאג אוֹן אַזוי אויף ווען די דאַרפֿסט עפֿעס אַ ישׁועה, אוֹן ווען די פּוֹשְׁקֵע איז פּוֹל בֵּרענג מיר דאס, אָדער בֵּרענג דאס פֿאַר מײַן אײדעם, ער העלפֿט מיר מיט די פּוֹשְׁקֵעס. אוֹן מיט די פֿרוּטוֹת צאַל אײַף אַפֿ שווערע טויזנטער דאַלער חובות.

דער אײבערשטער זאל העלפֿן זאַלסט האָבן העלחה אין אַלע ענינים.

...

יִישׁר כַּח פֿאַרײַן פֿאַרְבֵּאַרְגֵן אײער ספֿר תּוֹרָה

בְּעִזְרַת ה' יתְבָרֵךְ - יום ד' פֿרֶשֶׁת וַיְרָא, ט"ו מֶר-חֶשׁוֹן, שְׁנַת תּשפ"ג לְפֶרֶט קֶטֶן לְכַבּוֹד מוה"ר ... ה"ו

אַ גְרוֹיסן יִישׁר כַּח פֿאַרײַן פֿאַרְבֵּאַרְגֵן אײער ספֿר תּוֹרָה פֿאַר אוּנְזֵער שׁוֹל הֵיכַל הַקּוֹדֶשׁ אײַן בֵּאַרְא פֿאַרְק.

אין זוהר הקדוש שטייט (נשא קלד): "הכל תלוי במזל, ונאפילו ספר תורה בְּהֵיכַל"; ביי אײער ספֿר תּוֹרָה קען מען דאס זאָגן, עס האט אַ גוטע מזל מען זאל דאס נוצן אין אַ בְּרֶסֶלְבֵּר שׁוֹל; אַ חבּוּרָה פּוֹן טײַעֲרֵע אײַנגעלייט וואס לעבן מיט אַמוּנָה, אוֹן יעדער אײנער לערנט שיעורים אין די הייליגע תּוֹרָה. בְּזִכּוֹת די מצוה זאל אײַף דער אײבערשטער העלפֿן מיט אַלעס גוטס.

...

דערצײלן די מעשה, אַ סגולה פֿאַר רפּוּאָה שְׁלִימָה

בְּעִזְרַת ה' יתְבָרֵךְ - יום ד' פֿרֶשֶׁת וַיְרָא, ט"ו מֶר-חֶשׁוֹן, שְׁנַת תּשפ"ג לְפֶרֶט קֶטֶן מֶרֶת ... תּחִי' בְּרֶסֶלְב, לִיבְעָרְטִי

אײַף האב געהערט אַז אײער קינד שפּירט זײַך נישט גוט; דא האט איר אַ סגולה פֿאַר אַ רפּוּאָה פֿאַר אים, דער אײבערשטער זאל אים אײַנגאַנצן אויסהיילן.

אַמאַל איז די צדיקת שְׁרָה - דעם הייליגן רבינ'ס טאַכטער - זײער קראַנק

געווארן, און איר טאטע - דער הייליגער רבי - איז איר געקומען באזוכן. דער רבי האט געזען ווי שרה'קע איז אזוי פארשלאפט האט עס אים זייער ווי געטון, ער האט געהאט גרויס צער. דער רבי איז געזיצן מיט א פארקלעמט הארץ און האט איינגעדרימלט, דער הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו דער זיידע פון רבי'ן - קומט צו אים אין חלום און פֿרעגט אים: "פארנואס ביסטו אזוי בצער?" האט דער רבי געענטפערט פאר'ן הייליגן בעל שם טוב: "איך בין בצער וועגן מיין טאכטער, וואס זי איז אזוי קראנק."

האט דער הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו געזאגט פאר'ן רבי'ן, עס שטייט דאך אין תהלים, אין פסוק (תהלים מג, נא): "מגדיל ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו", די פוננה איז, 'מגדיל ישועות' דער אייבערשטער מאכט גרויסע ישועות, 'מלכו' פאר די צדיקים וואס זיי זענען מלכים (מאן מלכי רבנו גיטין סב.)). 'ועשה חסד' און ער טוט חסד, 'למשיחו' פאר די וואס דערציילן, 'משיח' איז א לשון פון שמועסן, מסיח; דער אייבערשטער מאכט וואונדער פאר די וואס דערציילן מעשיות פון צדיקים, דער בעל שם טוב זאגט פאר'ן רבי'ן: "דורך סיפורי צדיקים וועסטו זען א ישועה".

דער הייליגער רבי וועקט זיך אויף און הויבט אן דערציילן א מעשה פונעם הייליגן צדיק, דער מהרש"א (מורנו הרב רבי שמואל אליעזר איידליס) זכותו יגן עלינו. אין די צייטן פונעם הייליגן צדיק דער מהרש"א איז געווען אין די שטאט אוסטריה - די שטאט וואו דער מהרש"א איז געווען דער רב - א גרויסע קלויסטער, דארט איז געווען א שרעקליכע טומאה, און נישט ווייט פון די קלויסטער האט זיך געפינען דער אידישער בית החיים פון די שטאט אוסטריה, און יעדע מאל עס פלעגט זיין א לוי' פלעגט מען דארפן אריבערגיין די קלויסטער, און די גלעקלעך פון די קלויסטער פלעגן זיך צוקלינגען און פארבאפן די מענטשן אין די טומאה.

דער הייליגער מהרש"א האט געוויסט פון די טומאה, האט ער באפוילן, ווען עס וועט קומען די צייט ווען ער וועט אנוועקגיין פון די וועלט און מען וועט אריבערגיין מיט זיין מטה דעם קלויסטער, זאל מען לייגן אויפ'ן בעט זיין הייליגן ספר חידושי מהרש"א. אזוי איז טאקע געווען, דער הייליגער

מהרש"א איז נפטר געווארן און מען האט געפירט זיין מטה דורך דעם שרעקליכן טומאה, און אין די מינוט וואס די מטה איז אריבער די טומאה און די גלעקלעך האבן אנגעהויבן זינגען - האט דער הייליגער מהרש"א זיך אויפגעזעצט אויף זיין בעט און אנגעהויבן מישן די בלעטער פון זיין הייליגן ספר. דער גאנצער עולם קוקט זיך צו, עס איז א פחד און א שרעק צו זען דעם הייליגן מהרש"א נאכן פטירה זיצן און מישן די בלעטער, און אזוי מישנדיג זעט מען א שרעקליכע זאך, די קלויסטער הויבט אן איינזינקען אין דער ערד, יעדע בלאט וואס דער מהרש"א מישט - גייט אראפ די גאנצע טומאה מער און מער מיט אלע מענטשן, מיט אלע חפצים; ביז מען האט איר שוין מער נישט געזען און עס איז געבליבן א זכר, א סימן - דארט ארום די פלאץ - עד היום הזה.

ווען דער רבי האט געענדיגט דערציילן די מעשה האט שרה'קע זיך שוין אנגעהויבן גוט צו שפירן, און זי פלעגט שטענדיג דערציילן די מעשה פאר אנדערע קראנקע וואס האבן געדארפט א רפואה, אויך רבי נחמן טולטשינער פלעגט די מעשה דערציילן פאר חולים.

דערציילט אים די מעשה, און דער אייבערשטער זאל העלפן אייער קינד זאל זיין געזונט און שטארק.

...

מזל טוב צו די חתונה

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת ויגרא, ט"ו מר-חשון, שנת תשפ"ג לפרט קטן
 לכבוד ... נרו זאיר

איך האב ערהאלטן די הזמנה.

איך וויל אייך ווינטשן מזל טוב צו די חתונה, און א ברכה פאר אייך און די בני בית, איר זאלט זוכה זיין צו זען נחת ביי דעם קינד און די אנדערע קינדער, עס זאל זיך ציען ליכטיגע דורות.

...

עם וואקסן אויף געזונטע קינדער, אן קיין מעדעצין

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת וירא, ט"ו מר-חשון, שנת תשפ"ג לפרט קטן
מרת ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

עס איז נישט שייך צו ענטפערן פונדערווייטנס און זאגן אויב מען דארף
יא געבן ריטעלין פאר'ן קינד - אדער נישט, אבער דאס קען איך אייך יא
זאגן, מיר האבן אין אמעריקע דריי תלמוד תורה'ס און דריי מיידל סקולס
און קיין איין קינד באקומט נישט קיין ריטעלין וכדומה, קיין איין קינד איז
נישט אויף קיין שום מעדעצין (על כל פנים מטעם המוסד; וואס עלטערן
טוען שטילערהייט מיט די קינדער - ווייס איך נישט).

עס זענען דא ביי אונז קינדער וואס זענען נישט סתם ווילד און
היפעראקטיוו, זיי באקומען נישט קיין מעדעצין. מיר האבן מלמדים און
טיטשערס וואס מיט שטארקע סבלנות און מיט געבן אסאך גוטע ווערטער,
און פארשטייט זיך אויך מיט שטרענגקייט - וואקסן די קינדער אויף געזונט
און שטארק, אזוי ווי אלע קינדער.

דער אייבערשטער זאל העלפן איר זאלט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

איך וויל שטיין אויף דעם אז מען זאל זיין צייטליך

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת וירא, ט"ו מר-חשון, שנת תשפ"ג לפרט קטן
מרת ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

שמועסט אפ מיט די טיטשערס אז אלעס וואס זיי דארפן האבן פאר די
קינדער אין סקול - דארף מען אריינגעבן כף וכף טעג פריער וכדומה, און
נאר אזוי וועט מען דאס טון. און אז די טיטשערס זענען פארשלעפט און זיי
קענען זיך נישט צאמנעמען - וועט די אפיס דאס נישט צושטעלן, זיי וועלן
דאס אליינס דארפן צושטעלן.

בְּנוֹגַעַ קוֹמְעָן צַיִטְלִיךְ; שְׂרֵיבֶט מִיר דִּי גַעַמְעָן פּוֹן דִּי טִיטְשֶׁעֶרס וְוֶער
עס קוֹמט נִישֶׁט צַיִטְלִיךְ, אִיךְ ווִיל שְׂטִיין אויף דָּעם אַז מַעַן זָאל זײַן צַיִטְלִיךְ.
בְּנוֹגַעַ מַאָכֵן אַ רַעַגְנוֹבִוּיגֵן אִין קְלַאס; עס איז נִישֶׁט קײן פֿראַבְלֶעם.
דַּער אַיִבֶּערֶשֶׁטער זָאל הַעֲלֶפֶן אִיר זָאלֶט הָאָבֵן הַצְּלַחָה אִין אַלֶּע עֲנָנִים.
...

די סֶפֶר תּוֹרָה איז זִכְעֶר אַ טוֹבָה פֿאַר דִּי נֶשְׁמָה פּוֹן אַיִיעֶר זון
בְּעִזְרַת ה' יתְבָרַךְ - יום ד' פֿרֶשֶׁת וַיְרָא, ט"ז מֶר-חֶשֶׁן, שְׁנַת תשפ"ג לִפְרֵט קָטָן
לְכַבּוֹד מוה"ר ... הי"ו
אַ גְרוֹיסֵן יִישָׁר כַּח פֿאַר'ן בְּאַרְגָן אַיִיעֶר סֶפֶר תּוֹרָה פֿאַר יום טוב פֿאַר
אונזער שול הֵיכַל הַקּוֹדֶשׁ אִין בְּאַרְא פֿאַרְק.
עס איז זִכְעֶר אַ טוֹבָה פֿאַר דִּי נֶשְׁמָה פּוֹן אַיִיעֶר זון שְׁמֵעוֹן עֲלִיו הַשְּׁלוֹם;
עַר הָאֵט זוכָה גַעווען צו לַעֲרַנְעֵן בֵּי אונז אִין יְשִׁיבָה אַזוֹיפִיל מֶאל מְשַׁנִּיֹּת,
גְמָרָא און אַלֶּע אַנדֶערֶע סֶפְרִים, און יַעֲצֵט אַז מַעַן לִינֵט אִינַעם סֶפֶר תּוֹרָה
וואס איז גַעשְׂרִיבֵן לְעִילוֹ נֶשְׁמָתוֹ איז דָּאס זִכְעֶר אַ טוֹבָה פֿאַר דִּי נֶשְׁמָה.
דַּער אַיִבֶּערֶשֶׁטער זָאל אִיךְ בְּעַנְטֶשֶׁן מִיט אַלֶּעס גוֹטס.
...

מִיר הָאָבֵן גַעַעפֶּנֶט דִּי לַאוֹנְטֶש, קַענֶסט שׁוִין אַוועקוואַרפֿן דִּינַע
כֵּלִים
בְּעִזְרַת ה' יתְבָרַךְ - יום ה' פֿרֶשֶׁת וַיְרָא, ט"ז מֶר-חֶשֶׁן, שְׁנַת תשפ"ג לִפְרֵט קָטָן
לְכַבּוֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר, קְרִית בְּרֶסֶלֶב לִיבֶּערֶטִי
יַעֲצֵט הָאָבֵן מִיר גַעַעפֶּנֶט דִּי לַאוֹנְטֶש, קַענֶסטו שׁוִין אַוועקוואַרפֿן דִּינַע
כֵּלִים; דוּ הָאֵסט שׁוִין וואו צו עַרְלֶעדיגֵן אַלֶּע דִּינַע זאַכֵן, אִיךְ איז דָּאס גוֹט
אַמֶּאל אַרוֹיס צו גִיין מִיט דִּי ווייב אִינאַיינעם, זיך אויסלופֿטֶערן. דִּי לַאוֹנְטֶש
איז כָּשֶׁר, אַלֶּע קאַמפּיוטֶערס זַענען גוֹט גַע'כְּשֶׁר'ט, אִיךְ הָאָב אַרײַנגַעֲלִיגֶט
זײַער אַסאַך גַעלֶט און שְׁווערֶע אַרְבֶּעט אִין דָּעם - נָאר אַז אִין שְׁטַעטֶל זָאל

זיין א ריינקייט, די שטובער זאלן זיין נאר פאר די קינדער, די שטוב זאל זיין א בית המקדש מעט פאר תורה, תפלה און חסד.

מאך הכנסת אורחים, נעם אריין געסט, און זע אז זיין שטוב זאל זיין פול מיט חסד. צום ביישפיל, זיי מחזק זיין ווייב זי זאל קאכן און באקן פאר נצרכים. מיר האבן אין שטעטל א חשוב'ע משפחה, משפחת מענדלאוויטש, וואס געבן זיך אנוועק צוצושטעלן נאכטמאל פאר פרויען קימפעטארינס, און שבת פּעקלעך. האסט נישט קיין אנונג ווי משפחות זענען זיך מחי'; נישט אלע משפחות האבן עלטערן אין שטעטל, נישט אלע האבן ווער עס זאל זיי זארגן; זאלסטו מחזק זיין זיין א פלאץ פון חסד.

היינט נאכט וועט זיין א שיעור, איך האף דו וועסט זיך קענען שטארקן צו קומען און מיט האלטן די חיזוק פון הייליגן רבי'ן.

די וואך שבת הבא עלינו לטובה וועל איך זיין אין ישיבה אין וויליאמסבורג.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

...

הערליכע דורות, בזכות וואס איר העלפט אין בית פיגא סקול

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת ויגא, ט"ז מר-חשוון, שנת תשפ"ג לפרט קטן
מרת ... תחי'

איך האב ערהאלטן אייער בריוו.

דער אייבערשטער זאל אייך בענטשן מיט געזונטע קינדער, ערליכע קינדער, הערליכע דורות - בזכות וואס איר העלפט אין בית פיגא סקול, איר האט א חלק אין אויפשטעלן אידישע דורות.

...

אזוי שיינ געווען נעכטן אין שטעטל

בעזרת ה' יתברך - ערב שבת קודש פרשת וירא, י"ז מר-חשון, שנת תשפ"ג

לפרט קטן

לכבוד ... גרו זאיר

נעכטן בין איך געווען א גאנצן טאג אין שטעטל; או ווי שיינ דארט איז, קענסט זיך נישט פארשטעלן! עס שפירט זיך דארט ממש די פלאץ וואו דער בעל תפלה פלעגט ארויסטראגן ויינע מענטשן חוץ לישוב (ספורי מעשיות, מצשה יב).

איך בין ארויסגעפארן אינדערפרי. דאס ערשטע בין איך געקומען אין ישיבה פארלערנען דעם בלאט גמרא, מוהרא"ש האט דאס מיר אזוי אריינגעלייגט אין מיינע ביינער, איך זאל נישט אנהויבן דעם טאג אן לערנען א בלאט גמרא, איך האב געדאווענט. איך האב געפעטן דעם אייבערשטן איך זאל האבן א וועג ווי אזוי צו פארן, איך האב געטראפן א אינגערמאן וואס איז מיר גרייט געווען ארויס צו טראגן.

דאס ערשטע בין איך געפארן צו די בנן התלמוד תורה, ווייל ביי מיר איז דער עיקר די תלמוד תורה און די מיידל שולע. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (וזהר חדש, לף ד): "אמר רבי יצחק, המלמד תורה לתינוקות ווער עס לערנט מיט קינדער די הייליגע תורה, "דירתו עם השכינה" וואוינט ביי אים די שכינה הקדושה, "והיינו דאמר רבי שמעון" דאס איז וואס דער הייליגער תנא רבי שמעון האט געזאגט, "כד הוה אתי למחמי עולימייא בבי רב" ווען ער פלעגט קומען קוקן די קינדער וואס לערנען אין חדר, "הוה אמר" האט ער געזאגט, "אזלנא למחמי אפי שכינתא", איך גיי יעצט קוקן די פנים פון די שכינה; ווען איך פאר אין שטעטל גיי איך די ערשטע צו די קינדער, ביי מיר איז דאס די חשובסטע זאך.

איך האב גערעדט פאר די בית פיגא תלמידות, אין יעדע כיתה באזונדער. נאכדעם האב איך געגעבן א שיעור, מחזק זיין אלע וואס האבן א חלק אין אונזער מוסד. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ספרי נשא, פיסקא א): "אין מחזקין אלא למחוזקין", דאס מערסטע דארפן חיזוק די וואס געבן חיזוק פאר אנדערע; איך בין געגאנגען נאכדעם צו די אינגלעך, איך האב זיי דערציילט

א מעשה פון "מעשה לעד פאר קינדער לעד"; די ליכטיגקייט פון די קינדער, די פרייליכקייט וואס דארט הערשט - איז נישט צום באגרייפן.

מיר האבן אנגעהויבן נישט לאנג צוריק די חדר מיט אפאר קינדער, און די סקול מיט אפאר קינדער, און יעצט איז אין שטעטל אליינס דא אינעם תלמוד תורה און אין די מיידל סקול איבער צוויי הונדערט קינדער, בן ירבו. פון דארט בין איך געגאנגען קוקן דעם נייעם בנן פונעם תלמוד תורה. מיר וועלן אפטיילן די אינגלעך און מיידלעך אין באזונדערע בנינים; יעצט זענען זיי אויך אפגעטיילט, יעצט איז איין שטאק אינגלעך און איין שטאק מיידלעך, אבער די מוסד וואקסט - דארף מען שוין האבן א באזונדערע בנן פאר אינגלעך און א באזונדערע בנן פאר מיידלעך.

פון דארט בין איך געפארן צום בנן בית הדפוס אביסל שפען פרישע פחות, זען די נחת, ווי עס שטייען אינגעלייט און דרוקן אן אפשטעל די ספרים און קונטרסים. איך האב דארט געזען אן אינטערעסאנטע זאך, איך טרעף דארט א אינגערמאן, א שיינער בעל פרנסה, א בעל מלאכה - שטייט און דרוקט, פרעג איך אים: "וואס טוסטו דא?" זאגט ער מיר, ער קומט טון עפעס פאר זיין נשמה; עס איז שוין סוף וואך, ער האט שוין גענוג געלט פאר די וואך - יעצט קומט ער אביסל בהתנדבות העלפן פאקן ספרים און דרוקן. דאס איז מיר זייער געפאלן, צו זען א אינגערמאן האט שכל, ער קומט זיך אנטראגן צו העלפן.

אויף האב איך געזען ווי מען דרוקט שוין אלע ספרים און קונטרסים אויף חנוכה, און אויף גרייטן זיי זיך שוין אויף פורים און אפילו אויף שבועות. עס איז נייע צייטן; יארן צוריק האט מען זיך דערמאנט ערב חנוכה צו דרוקן עפעס אויף חנוכה, היינט אינעם נייעם בית הדפוס קען מען דרוקן אן אויפהער, און אנגרייטן פאר אלע צייטן וואס מען דארף נאר האבן פאר די מפיצים.

מיר האבן געכאפט א טענצל: "אשרינו שזכינו להתקרב לרבנו!" דארט אינעם בית הדפוס איז א פרייליכקייט, מען דרוקט דארט די הייליגע ספרים פון רביין וואס ברענגט אריין אמונה אין אידישע קינדער.

פון דארט בין איך געפארן צום גייעם לאונטש, דארט בין איך געווארן זייער פרייליך, ענדליך וועלן די אינגעלייט אין שטעטל קענען האבן די שטוב זויבער, ריין; מען וועט קענען האבן ביידע זאכן, א זויבערע שטוב, און פון די אנדערע זייט - א פלאץ וואו מען וועט קענען באשטעלן זאכן, קויפן זאכן, ערלעדיגן שטאטישע זאכן, באנק חשבונות, זיך לערנען זאכן וכו' וכו'. איך האף אז אלע וועלן ארויסווארפן די געטשקעס פון שטוב און פון קאר, געענדיגט דאס מיטן די יוצרות, שטוב איז שטוב און ביזנעס איז ביזנעס.

לפתחילה איז געווען מיין פלאן צו פארן פארטאגס און צוריק פארן עלף צוועלף אזויגער, זיין צוריק אין ישיבה. למעשה דארט אין שטעטל ווערט אזוי גוט אז עס גליסט זיך דארט צו בלייבן, איך וואלט ווען געבליבן וואוינען דארט, איך קען נאר נישט צוליב די ישיבה, איך דארף א פלאץ נעבן מיין שטוב וואו צו לייגן די בחורים; יעצט פרוכירט מען, די הנהלה ארבעט זייער שווער צו באקומען רשות צו בויען א שיינע גרויסע בנן פאר די בחורים.

עס האט זיך פארשלעפט, האב איך קודם געדאווענט מנחה. מוהרא"ש האט אונז אויסגעלערנט נישט ווארטן ביזן לעצטן מינוט, נאר גלייך דאווענען. מיר האבן געמאכט א מנין, עס זענען געקומען נאך אינגעלייט וואס זענען געקומען משלים זיין די מנין.

פון דארט בין איך געגאנגען קוקן די כולל, אויפן וועג פּרעגט מיר דער דרייווער א שאלה פון הלכות שבת. ער איז א סעילסמאן פאר טראקינג, מענטשן באשטעלן א טראק צו טראגן און ברענגען סחורה, און אמאל בעט מען אים צו קומען אויפפיקן שבת און אמאל דארף ער דאס טראגן שבת, פּרעגט ער מיר אויב מען מעג? זאג איך אים מיר וועלן גיין אין כולל, די חשוב'ע אינגעלייט לערנען יעצט די הלכות אין הלכות שבת, הלכות שכירות וקבלנות, מיר וועלן זיי פּרעגן. איך קום אין כולל, איך זע ווי פליסיג מען לערנט, זאג איך פארן דיין שליט"א דער ראש הכולל: "איך האב דא א אינגערמאן, דאס און דאס איז די שאלה", אלע אינגעלייט האבן אנגעהויבן

זאגן לפאן וילפאן, עס האט אנגעהויבן ווערן דארט א טענה'ריי, מען האט זיך מפלפל געווען, איך בין געזיצן דארט און געקוואלן פון נחת.

פון דארט בין איך געפארן קלאפן מזוזות ביי הרב יעקב לעזער שליט"א, אין שטוב פון אונזער מנהלת בית פיגא תחני'. פון דארט בין איך אהיימגעפארן, געלייגט שלאפן די קינדער, געליינט קריאת שמע מיט זיי, און געלאפן געבן א שיעור.

ביים שיעור האבן מיר גערעדט, מיר זעען א פלאדיגע זאך, דער אייבערשטער האט זיך באוויזן צו אברהם אבינו באלגי ממרא, זאגט רש"י: "הוא שנתן לו עצה על המילה", וואס איז פשט אברהם אבינו זאל דארפן אן עצה נעמען מיט ממרא? אברהם אבינו, דער גרויסער צדיק וואס איז בייגעשטאנען אלע נסיונות און קיינמאל נישט מהרהר געווען אויפ'ן אייבערשטן - וואס גייט דא פאר? ! אלא מאי זעט מען אז מען דארף האבן א גוטער חבר, מען דארף האבן שיחות חברים זיך צו קענען מחזק זיין.

קומענדיגע וואך האבן מיר א סורפרייז אין שטעטל, מיר האבן א גרויסן גאסט, הרב רבי יצחק שליט"א גייט זיין שבת מברכים אין קרית ברסלב ליבערטי. דאס גייט זיין א שטארקע חיזוק פאר אלע אנשי שלומינו, די גבאים וועלן מעלדן די קומענדיגע וואך וואו די תפילות וועלן פארקומען, און די באטע, און אזוי ווייטער.

איך האב געהאט די וואך א גרויסע נס, איך האב פלוצלונג געדארפט באצאלן א חוב פון הונדערט פופציג טויזנט דאלער. ביים פארגן האט זיך יענער אויסגענומען אז אויב ער וועט עס דארפן דארף איך אויפקומען מיט די געלט ביז א וואך. וואס האב איך געטון? איך האב זיך גוט מתבודד געווען, איך האב געבעטן: "הייליגער באשעפער, פארשעם מיך נישט, איך האב געבארגט די געלט - נישט פאר מייך ביזנעס, נאר פאר דיין ביזנעס, פאר די מוסד"; און פון הימל איז געקומען צו מיר א אינגערמאן א תלמיד הישיבה און זיך מיר אנגעטראגן, אויב דער ראש ישיבה זוכט אן הלואה; א נס פון הימל. די מעשה איז נאך נישט פערטיג, איך האב דאס געדארפט באצאלן אין גרינע שמאטעס, וואו קען מען שאפן גרינע שמאטעס אין

ווערד פון הונדערט פופציג טויזנט דאלער? איך האב זיך מתבודד געווען, איך האב געבעטן דעם אייבערשטן זאל מיר העלפן, און א פרישע גס... א אינגערמאן א תלמיד הישיבה קומט מיר זאגן, אויב דער ראש ישיבה דארף מזמנים; בקיצור ניסים פון הימל, ולא יכלמו לנצח כל החוסים בך.

איך האב א גוטע ביזנעס דיל פאר דיר, אויב דו זוכסט וואו צו משקיע זיין דיין געלט פאר גוטע רווחים - קענסטו זיך מעלדן צו האברן י. הבהן נרו יאיר, חבר הנהלה. ער האט גוטע בננים וואס מיר ווילן קויפן פאר די מוסד, מען זוכט איינער זאל איינשטעקן די געלט, דאס קויפן. די דיל גייט, מען קויפט דאס פאר די מוסד און די תורה ותפלה וואס קומט ארויס פון דעם בנן - גייט פאר דער וואס איז משקיע, פאר אים און פאר זיינע דורות פאר אייביג. קענסט זיך פארבינדן מיט אים אויב דו ביסט ערנסט אינטערעסירט. שבת זאלסטו נישט אויפהערן צו לאכן און טאנצן, אז דו ווייסט פון רבין.

א פרייליכן שבת.

...

בערות השם תכבוד

עצתו אמונה

סגור קינזל

אלעם האפ"א השבון

אָהה קוק... די פייגל איז טויט... !

פינקט ווען דער בעל עגלה האט אויפגעהויבן די רוט צו שמייסן די פערד - איז דאס פייגל אריבערגעפלוין און געכאפט א שמייס פונעם רוט און איז אראפגעפאלן טויט... אזוי אינטערעסאנט...

די מעשה האט פאסירט ווען דער הייליגער צדיק רבי נחום פון טשערנאבל זכותו יגן עלינו איז אמאל געקומען צו פארן קיין מעזיבוזש צום ציון פון זיין הייליגער רבי, דער הייליגער בעל שם טוב זכותו יגן עלינו.

דער צדיק וויינט ביים קבר פון בעל שם טוב, ער בעט דעם אייבערשטן פאר אידישע קינדער, אלע אידן זאלן האבן פרנסה, אלע אידן זאלן זיין געזונט און האבן ישועות. דער קבר פון בעל שם טוב איז זייער הייליג, עס קומען אהין זייער אסאך אידן מתפלל זיין.

ווען דער הייליגער צדיק רבי נחום טשערנאבלער איז ארויף אויפ'ן וואגן אהיים צו פארן איז דער רבי געשטאנען פון דער זייט און געקוקט אויפ'ן הייליגן צדיק, און אין די מינוט וואס דער בעל עגלה האט אויפגעהויבן די רוט צו שמייסן די פערד - איז אריבערגעפלוין א פייגל, עס האט געכאפט דעם שמייס און איז אראפגעפאלן טויט, דער הייליגער רבי רופט זיך אן הויף: "עס איז אים געקומען".

ווען דער צדיק רבי נחום מטשערנאבל האט דאס געהערט איז אים דאס זייער געפאלן, און ער האט געזאגט דאס וואס שטייט אין פסוק אויף דוד המלך: "יפה עינים", ער האט געהאט שיינע אויגן, וטוב ראיי", און א גוטע אויסזען, דאס איז געזאגט געווארן אויף דעם קינד,

די פייגל איז געווען א גלגול פון א נשמה

ווייל ער זעט גוט; ווייל די פייגל איז געווען א גלגול פון א נשמה וואס האט יעצט באקומען איר תקון.

פון די מעשה זעען מיר אז יעדע זאך האט א חשבון, קיין שום זאך פאסירט נישט נאר אויב דאס איז אנגעשריבן פון הימל עס זאל אזוי פאסירן, און דער הייליגער רבי זכותו גן עלינו, ווען ער איז נאך געווען א קליין קינד - האט ער שוין געזען וואס טוט זיך מיט נשמות און גלגולים.

אזוי אויף מיר, אפילו מיר זעען נישט די זאכן, אבער מיר דארפן האבן א שטארקע אמונה צו גלייבן און פארשטיין, אזוי ווי די פייגל האט געכאפט א שמייס און געשטארבן - איז דאס איר געקומען, אזוי אויף יעדע זאך וואס פאסירט - האט א חשבון, און מיר זאלן קיינמאל נישט האבן קיין קשיות אויפ'ן אייבערשטן.

אלע קינדער זינגען אינאיינעם: "באשעפער איך בעט דיר, איך זאל אייביג נאר גיין צו דיר, און נישט האבן קיין קשיות אויף דיר."